

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2007/64/ES

ze dne 13. listopadu 2007

o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKY PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na první a třetí větu čl. 47 odst. 2 a na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

po konzultaci Evropského hospodářského a sociálního výboru,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro vytvoření jednotného vnitřního trhu je nezbytné, aby byly zrušeny všechny vnitřní hranice, aby tak byl umožněn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Zásadní důležitosti proto nabývá řádné fungování jednotného trhu platebních služeb. V současnosti však fungování tohoto trhu brání nedostatečná harmonizace v této oblasti.
- (2) Jednotlivé trhy platebních služeb jsou v současné době organizovány odděleně podle právních předpisů členských států a právní rámec pro platební služby je tak roztržštěn do 27 vnitrostátních právních systémů.
- (3) V této oblasti již bylo přijato několik aktů Společenství, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/5/ES ze dne 27. ledna 1997 o přeshraničních převodech ⁽³⁾

a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech ⁽⁴⁾, které však tuto situaci v dostatečné míře nenapravily stejně tak jako doporučení Komise 87/598/EHS ze dne 8. prosince 1987 o evropském kodexu chování v oblasti elektronického platebního styku (vztahy mezi finančními institucemi, obchodníky, kteří jsou poskytovateli služeb, a spotřebiteli) ⁽⁵⁾, doporučení Komise 88/590/EHS ze dne 17. listopadu 1988 o platebních systémech, a zejména vztahu mezi držiteli a vydavateli platebních karet ⁽⁶⁾, ani doporučení Komise 97/489/ES ze dne 30. července 1997 o operacích prováděných elektronickými platebními prostředky, a zejména o vztahu mezi vydavatelem a držitelem ⁽⁷⁾. Tato opatření jsou stále nedostačující. Souběžná existence vnitrostátních předpisů a neúplného rámce Společenství vede k nejasnostem a nedostatku právní jistoty.

- (4) Bez ohledu na to, zda jsou dané služby slučitelné se systémem vyplývajícím z iniciativy finančního sektoru ve prospěch jednotného prostoru plateb v eurech, je proto nezbytné nutně stanovit moderní a soudržný právní rámec pro platební služby na úrovni Společenství, který je neutrální, a tím zajistit rovné podmínky pro všechny platební systémy s cílem zachovat možnost volby spotřebitele, což by mělo znamenat významný krok vpřed z hlediska nákladů pro spotřebitele, bezpečnosti a efektivnosti ve srovnání se současnými vnitrostátními systémy.
- (5) Je třeba, aby tento právní rámec zajistil koordinaci vnitrostátních ustanovení týkajících se obezřetnostních požadavků, přístup nových poskytovatelů platebních služeb na trh, stanovení požadavků na informace a příslušných

⁽¹⁾ Úř. věst. C 109, 9.5.2006, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. dubna 2007 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 15. října 2007

⁽³⁾ Úř. věst. L 43, 14.2.1997, s. 25.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 365, 24.12.1987, s. 72.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 317, 24.11.1988, s. 55.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 208, 2.8.1997, s. 52.

práv a povinností uživatelů a poskytovatelů platebních služeb. V tomto rámci by měla být zachována ustanovení nařízení (ES) č. 2560/2001, kterým byl vytvořen jednotný trh pro platby v eurech, pokud jde o ceny. Ustanovení směrnice 97/5/ES a doporučení učiněná v doporučení 87/598/EHS, 88/590/EHS a 97/489/ES je třeba začlenit do jediného právně závazného aktu.

- (6) Není však vhodné, aby tento právní rámec zahrnoval všechny případy. Jeho použití by mělo být omezeno na poskytovatele platebních služeb, jejichž hlavní činnost spočívá v poskytování platebních služeb uživatelům platebních služeb. Rovněž není vhodné, aby se vztahoval na služby, při nichž se převod peněžních prostředků z plátce na příjemce nebo jejich přeprava uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo převody, jež jsou založeny na papírových šecích, papírových směnkách, dluhopisech nebo jiných prostředcích, papírových poukázkách nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci. Vedle tradičních hlasových služeb by se mělo dále rozlišovat mezi prostředky nabízenými provozovateli v oblasti telekomunikací, informačních technologií nebo sítí v zájmu usnadnění nákupu digitálního zboží nebo služeb, jako např. vyzváněcích tónů, hudby nebo digitálních novin, a jejich distribuce do digitálních zařízení. Obsah tohoto zboží a těchto služeb může vytvářet třetí strana nebo provozovatel, který jim může přidávat skutečnou hodnotu v podobě přístupových, distribučních nebo vyhledávacích systémů. V posledním uvedeném případě, kdy jsou zboží nebo služby distribuovány jedním z těchto provozovatelů nebo z technických důvodů třetí stranou a kdy je lze využít pouze prostřednictvím digitálních přístrojů, jako jsou mobilní telefony nebo počítače, by se tento právní rámec neměl použít, neboť činnost provozovatele jde nad rámec pouhé platební transakce. Je však vhodné tento právní rámec uplatnit na případy, kdy provozovatel jedná výlučně jako zprostředkovatel, který zajišťuje jen uskutečnění platby ve prospěch dodavatele jakožto třetí strany.
- (7) Poukazování peněz je jednoduchá platební služba založená na tom, že plátce poskytne hotovost poskytovateli platebních služeb, který příslušnou částku poukáže např. prostřednictvím komunikační sítě příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb, jenž jedná jménem příjemce. V některých členských státech poskytují supermarkety, velkoobchodníci a maloobchodníci veřejnosti obdobnou službu umožňující platby za veřejné služby a placení dalších pravidelných účtů za domácnost. S těmito službami určenými k placení účtů by se mělo zacházet jako s poukazováním peněz podle této směrnice, nepovažují-li příslušné orgány tuto činnost za jinou platební službu uvedenou v příloze.
- (8) Je nezbytné určit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří mohou oprávněně poskytovat platební služby v celém Společenství, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů, které mohou být použity pro financování platebních transakcí a které by měly i nadále podléhat

obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽¹⁾, dále instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze, které mohou být použity pro financování platebních transakcí a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽²⁾, a rovněž poštovní žirové instituce, které mají oprávnění podle vnitrostátních právních předpisů.

- (9) Tato směrnice stanoví pravidla pro provádění platebních transakcí v případě, že peněžní prostředky představují elektronické peníze podle definice v čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES. Tato směrnice by však neměla upravovat vydávání elektronických peněz, ani by neměla měnit obezřetnostní úpravu institucí elektronických peněz stanovenou ve směrnici 2000/46/ES. Platebním institucím by proto nemělo být dovoleno vydávat elektronické peníze.
- (10) S cílem odstranit právní překážky vstupu na trh je však nezbytné zavést jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, které nejsou spojeny s přijímáním vkladů či vydáváním elektronických peněz. Je proto vhodné zavést novou kategorii poskytovatelů platebních služeb, „platební instituce“, a poskytnout povolení poskytovat platební služby v celém Společenství právnickým osobám nespádajícím do žádné ze stávajících kategorií, za podmínky, že bude dodržen celý soubor přísných podmínek. Na takové služby by se tak vztahovaly stejné podmínky v celém Společenství.
- (11) Je třeba, aby podmínky pro udělení a zachování povolení pro platební instituce obsahovaly obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým tyto subjekty při své činnosti čelí. V této souvislosti je potřeba stanovit rozumné požadavky na počáteční kapitál v kombinaci s následnými kapitálovými požadavky, které by mohly být dále propracovány v závislosti na potřebách trhu. Z důvodu vysoké rozmanitosti v oblasti platebních služeb by tato směrnice měla k zajištění toho, aby se u všech poskytovatelů platebních služeb se stejnými riziky zacházelo stejným způsobem, umožňovat různé metody ve spojení s určitým stupněm volného uvážení v oblasti dohledu. Požadavky kladené na platební instituce by měly odrážet skutečnost, že platební instituce jsou zapojeny do specializovanějších a omezenějších činností, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci širšího spektra činností úvěrových institucí. Platebním institucím

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/44/ES (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39.

by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a měly by být oprávněny využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za účelem provádění platebních služeb. Je třeba přijmout ustanovení pro to, aby peněžní prostředky klientů byly drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce určených na jiné obchodní činnosti. Na platební instituce by se měla rovněž vztahovat účinná ustanovení zaměřená proti praní peněz a proti financování terorismu.

- (12) Platební instituce by měly sestavovat své roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky v souladu se směrnicí Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností⁽¹⁾ a případně směrnicí Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách⁽²⁾ a směrnicí Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí⁽³⁾. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky by měly být podrobeny auditu, není-li platební instituce od této povinnosti osvobozena podle směrnice 78/660/EHS a případně směrnic 83/349/EHS a 86/635/EHS.
- (13) Tato směrnice by měla upravovat poskytování úvěrů platebními institucemi, tj. poskytování úvěrového rámce a vydávání úvěrových karet, pouze v případech, kdy je úvěr úzce svázan s platebními službami. Pouze je-li úvěr poskytován za účelem usnadnění platebních služeb a je krátkodobé povahy a není poskytován na dobu delší než dvanáct měsíců, včetně revolvingového úvěru, je vhodné povolit platebním institucím poskytovat úvěr, pokud jde o jejich přeshraniční činnosti za podmínky, že je tento úvěr refinancován zejména z kapitálu dané platební instituce, jakož i prostředků získaných z kapitálových trhů, avšak nikoliv z prostředků, které platební instituce drží jménem klientů za účelem poskytování platebních služeb. Tímto by neměla být dotčena směrnice Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru⁽⁴⁾ nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo členských států týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí.
- (14) Je třeba, aby členské státy určily orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím, za vykonávání kontrol a za rozhodování o odnětí povolení. S cílem zajistit rovné zacházení by neměly členské státy uplatňovat vůči platebním institucím jiné požadavky než ty, které uvádí tato směrnice. Je však zapotřebí, aby veškerá rozhodnutí, která učiní příslušné orgány, byla soudně přezkoumatelná. Kromě toho úkoly příslušných orgánů nesmí být dotčen dohled nad platebními systémy, což je úloha, kterou má vykonávat Evropský systém centrálních bank, v souladu se čtvrtou odrážkou čl. 105 odst. 2 Smlouvy.
- (15) Vzhledem k tomu, že je žádoucí, aby byla registrována totožnost a sídlo všech subjektů poskytujících služby poukazování peněz a aby všem těmto subjektům byl udělen určitý stupeň uznání nezávisle na tom, zda jsou schopny v plném rozsahu splnit podmínky pro získání povolení pro platební instituce, aby žádný z nich nebyl nucen přejít do černé ekonomiky, a aby byl vytvořen rámec určitých minimálních právních a regulačních požadavků pro všechny subjekty poskytující služby poukazování peněz, je vhodné a v souladu se zásadami zvláštního doporučení VI Finančního akčního výboru proti praní peněz zavést mechanismus umožňující, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny tyto podmínky, zacházelo stejně jako s platebními institucemi. Za tímto účelem by členské státy měly takové subjekty zapisovat do rejstříku platebních institucí a současně na ně neuplatňovat všechny podmínky pro povolení nebo jejich část. Je však nezbytné, aby tato možnost odchylky podléhala přísným požadavkům týkajícím se objemu platebních transakcí. Platební instituce, na něž se tato výjimka vztahuje, nemohou uplatňovat právo na usazování ani volný pohyb služeb, a ani by neměly tato práva vykonávat nepřímo, pokud jsou členem platebního systému.
- (16) Je nezbytné, aby každý poskytovatel platebních služeb měl přístup ke službám v oblasti technické infrastruktury platebních systémů. Tento přístup by však měl podléhat splnění vhodných požadavků s cílem zajistit integritu a stabilitu těchto systémů. Každý poskytovatel platebních služeb žádající o účast v platebním systému by měl účastníkům platebního systému předložit důkaz o tom, že jeho vnitřní mechanismy jsou dostatečně odolné vůči všem druhům rizika. Tyto platební systémy obvykle zahrnují např. čtyřstranné karetní systémy i významné systémy pro zpracování bankovních převodů a inkas. Aby bylo možno zajistit rovné zacházení v rámci celého Společenství stejně jako mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb v souladu s podmínkami jejich licencí, je třeba objasnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a účasti v platebních systémech. Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení s platebními institucemi, jimž bylo uděleno povolení, a úvěrovými institucemi tak, aby každý poskytovatel platebních služeb účastníci se hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohl využívat služeb v oblasti technické infrastruktury těchto platebních systémů za stejných podmínek. Je vhodné stanovit odlišné zacházení s poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, a s poskytovateli platebních služeb požívajícími výjimky podle této směrnice, jakož i výjimky podle článku 8 směrnice 2000/46/ES z důvodu rozdílů v jejich obezřetnostním rámci. Rozdíly

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/99/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 137).

⁽³⁾ Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/46/ES.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 12.2.1987, s. 48. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES (Úř. věst. L 101, 1.4.1998, s. 17).

- v cenových podmínkách by měly být každopádně povoleny pouze v případě, že je to odůvodněno rozdíly v nákladech vynaložených poskytovateli platebních služeb. Tím by neměla být dotčena práva členských států omezit přístup k systémově důležitým systémům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry⁽¹⁾, ani pravomoci Evropské centrální banky a Evropského systému centrálních bank (ESCB) stanovené v čl. 105 odst. 2 Smlouvy a v článku 3.1 a článku 22 statutu ESCB, týkající se přístupu k platebním systémům.
- (17) Ustanovení o přístupu k platebním systémům by se neměla používat na systémy zřízené a provozované jediným poskytovatelem platebních služeb. Tyto platební systémy mohou fungovat buď v přímé konkurenci s platebními systémy, nebo, což je častější, zaplňují mezeru na trhu, která není platebními systémy přiměřeně pokryta. Obvykle zahrnují trojstranné systémy, například trojstranné karetní systémy, platební služby nabízené poskytovateli telekomunikačních služeb nebo služby poukazování peněz, přičemž provozovatel systému působí jako poskytovatel platebních služeb pro plátce i příjemce, jakož i vnitřní systémy bankovních skupin. V zájmu podpory hospodářské soutěže, kterou mohou tyto platební systémy do prostředí zavedených tradičních platebních systémů přinést, by v zásadě nebylo vhodné udělit přístup k těmto platebním systémům třetím stranám. Tyto systémy by však měly vždy podléhat právním předpisům Společenství a členských států v oblasti hospodářské soutěže, které mohou vyžadovat udělení přístupu k těmto systémům v zájmu zachování účinné hospodářské soutěže na platebních trzích.
- (18) Je třeba stanovit soubor pravidel s cílem zajistit transparentnost podmínek a plnění informačních požadavků pro oblast platebních služeb.
- (19) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce, neboť jednotný trh pro hotovostní platby již existuje, ani na platební transakce prováděné na základě papírových šeků, neboť je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovávat tak efektivně jako jiné prostředky k provádění plateb. Osvědčené postupy v této oblasti by však měly vycházet ze zásad stanovených v této směrnici.
- (20) Jelikož se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco v případě spotřebitelů je důležité zaručit jejich práva prostřednictvím ustanovení, od nichž se smlouva nemůže odchylně odchýlit, je vhodné nechat podnikům a organizacím možnost dohodnout se jinak. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že s mikropodniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků⁽²⁾, se bude nakládat stejně jako se spotřebiteli. Některá zásadní ustanovení této směrnice by se v každém případě měla používat vždy bez ohledu na postavení uživatele.
- (21) Tato směrnice by měla stanovit povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platební službě vždy obdržet jasné informace na stejně vysoké úrovni, aby byli na jejich základě schopni si vybrat a využít služeb kdekoli v EU. V zájmu průhlednosti by měla tato směrnice stanovit harmonizované požadavky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné a postačující informace týkající se jak smlouvy o platební službě, tak platebních transakcí. V zájmu podpory hladkého fungování jednotného trhu platebních služeb by členské státy měly mít možnost přijmout pouze ustanovení o informacích, která jsou stanovena v této směrnici.
- (22) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nepoctivým a klamavým praktikám v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu⁽³⁾, jakož i směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu)⁽⁴⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku⁽⁵⁾. Doplnující ustanovení v těchto směrnících zůstávají i nadále použitelná. Měl by však být vyjasněn zejména vztah mezi požadavky na informace v předmluvní fázi podle této směrnice a podle směrnice 2002/65/ES.
- (23) Požadované informace by měly být přiměřené potřebám uživatelů a měly by být sdělovány standardním způsobem. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové smlouvy, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- (24) V praxi jsou rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené mnohem běžnější a ekonomicky důležitější než jednorázové platební transakce. V případě platebního účtu nebo zvláštního platebního prostředku se požaduje rámcová smlouva. Proto by požadavky na předběžné informace o rámcových smlouvách měly být poměrně komplexní a informace by měly být vždy poskytovány na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu, jako jsou např. výpisy vytištěné z terminálu pro tisk výpisů z účtu, diskety, CD-ROM, DVD

(2) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

(3) Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

(4) Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

(5) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16. Směrnice ve znění směrnice 2005/29/ES.

(1) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

- a pevné disky osobních počítačů, na nichž lze ukládat elektronickou poštu, a internetové stránky, jsou-li tyto stránky přístupné pro budoucí využití a po dobu přiměřenou účelu informací a umožňují-li kopírování uložených informací v nezměněném stavu. Způsob, jakým jsou následně informace o provedených platebních transakcích předávány, by však mělo být možné dohodnout v rámci smlouvy mezi poskytovatelem a uživatelem platebních služeb, například že v internetovém bankovníctví budou všechny informace o platebním účtu k dispozici on-line.
- (25) V případě jednorázových platebních transakcí by měly být z podnětu poskytovatele platebních služeb vždy poskytovány pouze zásadní informace. Jelikož plátce je obvykle při zadávání platebního příkazu přítomen, není nutné stanovit povinnost, aby byly informace v každém případě poskytnuty na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu. Poskytovatel platebních služeb může informace poskytnout ústně na přepážce nebo je zpřístupnit jiným způsobem, např. zveřejněním podmínek na vývěsní desce v provozovně. Měly by být rovněž poskytnuty údaje o tom, kde jsou k dispozici podrobnější informace (např. adresa internetové stránky). Pokud však o to spotřebitel požádá, měly by být nejdůležitější informace poskytnuty na papíře nebo na jiném trvanlivém médiu.
- (26) Tato směrnice by měla stanovit právo spotřebitele obdržet zdarma relevantní informace, než bude zavázán jakoukoli smlouvou o platebních službách. Spotřebitel by měl mít možnost požadovat předběžné informace i rámcovou smlouvu zdarma na papíře kdykoliv po dobu smluvního vztahu, aby mohl porovnat služby poskytovatelů platebních služeb a jejich podmínky a v případě jakéhokoliv sporu si ověřit svá smluvní práva a povinnosti. Tato ustanovení by měla být v souladu se směrnicí 2002/65/ES. Ustanovení této směrnice, která se týká výslovně bezplatných informací, by neměla znamenat, že by za poskytování informací spotřebitelům podle jiných příslušných směrnic bylo možné zpoplatnit.
- (27) Způsob, jakým by měl poskytovatel platebních služeb požadované informace uživateli platebních služeb předat, by měl přihlídnout k potřebám uživatele platebních služeb i k praktickým technickým otázkám a nákladové efektivnosti v závislosti na dané situaci, s ohledem na ujednání v příslušné smlouvě o platebních službách. Směrnice by proto měla rozlišovat dva způsoby, jakými by poskytovatel platebních služeb měl informace předávat: informace by měly být buď poskytnuty, tj. poskytovatel platebních služeb by je měl ve vhodný okamžik v souladu s požadavky této směrnice aktivně sdělit, bez dalšího upomínání ze strany uživatele platebních služeb, nebo by informace měly být uživateli platebních služeb zpřístupněny, s přihlédnutím k jakékoli žádosti o další informace, kterou uživatel může vznést. V tomto druhém případě by uživatel platebních služeb měl učinit určité aktivní kroky, aby informace získal, např. vyžádat si je výslovně od poskytovatele platebních služeb, přihlásit se do e-mailové schránky k bankovnímu účtu nebo vložit platební kartu do terminálu pro tisk výpisů z účtu. Pro tyto účely by poskytovatel platebních služeb měl zajistit, aby přístup k informacím byl možný a aby informace byly uživateli platebních služeb k dispozici.
- (28) Dále by měl spotřebitel bez dodatečného poplatku obdržet základní informace o provedených platebních transakcích. V případě jednorázové platební transakce by si poskytovatel platebních služeb neměl poskytnutí těchto informací účtovat samostatně. Stejně tak by měly být bezplatně poskytnuty každý měsíc informace o platebních transakcích podle rámcové smlouvy. S přihlédnutím k významu transparentnosti při stanovení cen a k odlišným potřebám spotřebitelů by však strany měly mít možnost dohodnout se na poplatcích za častější nebo doplňující informace. Aby se náležitě zohlednily různé vnitrostátní praxe, mělo by být členským státům umožněno stanovit pravidla požadující, aby měsíční papírové výpisy z platebních účtů byly vždy poskytovány bezplatně.
- (29) V zájmu usnadnění mobility klientů by spotřebitelé měli mít po uplynutí jednoho roku možnost ukončit bezplatně rámcovou smlouvu. Dohodnutá výpovědní lhůta by neměla být u spotřebitelů delší než jeden měsíc a u poskytovatelů platebních služeb kratší než dva měsíce. Touto směrnicí by neměla být dotčena povinnost poskytovatele platebních služeb vypovědět smlouvu o platebních službách za výjimečných okolností, vyplývajících z jiných příslušných právních předpisů Společenství nebo členských států, jako jsou např. právní předpisy o praní peněz a financování terorismu, jakákoli opatření zaměřená na zmrazení finančních prostředků a veškerá konkrétní opatření související s prevencí a vyšetřováním trestné činnosti.
- (30) Platební prostředky pro platby malých částek by měly sloužit jako levná a snadno použitelná alternativa v případě levného zboží a služeb a neměly by být nadměrně zatíženy přílišnými požadavky. Příslušné požadavky na informace a jejich prováděcí pravidla by proto měly být omezeny na podstatné informace a měly by se rovněž zohlednit technické možnosti, které mohou být oprávněně očekávány od platebních prostředků určených pro platby velmi malých částek. I přes mírnější režim by uživatel platebních služeb měl požívat přiměřené ochrany s ohledem na omezená rizika představovaná těmito platebními prostředky, zejména pokud jde o předplacené platební prostředky.
- (31) V zájmu snížení rizik a důsledků neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by uživatel platebních služeb měl poskytovatele platebních služeb co nejdříve informovat o veškerých sporech týkajících se údajně neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb splnil své informační povinnosti podle této směrnice. Pokud uživatel platebních služeb dodrží lhůtu pro oznámení, měl by mít možnost uplatnit svá práva během promlčecích lhůt podle vnitrostátních právních předpisů. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování dalších práv ve vztazích mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb.

- (32) Aby byl uživatel platebních služeb motivován k nahlášení každé krádeže nebo ztráty platebního prostředku bez zbytečného odkladu svému poskytovateli a aby se tak snížilo riziko neautorizovaných platebních transakcí, měl by uživatel nést odpovědnost pouze za omezenou částku, s výjimkou případů, kdy se uživatel platebních služeb dopustil podvodného jednání nebo hrubé nedbalosti. Jakmile navíc uživatel poskytovateli platebních služeb oznámí, že jeho platební prostředek mohl být zneužit, neměla by být na uživateli požadována úhrada žádných dalších ztrát vyplývajících z neoprávněného použití daného prostředku. Touto směrnicí není dotčena odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za technické zabezpečení svých vlastních produktů.
- (33) Při posuzování možné nedbalosti na straně uživatele platebních služeb by se mělo přihlídnout ke všem okolnostem. Důkazy a stupeň údajné nedbalosti by se měly hodnotit podle vnitrostátních právních předpisů. Smluvní podmínky a podmínky týkající se poskytování a používání platebního prostředku, jejichž důsledkem by bylo zvýšení důkazního břemene spotřebitele nebo snížení důkazního břemene vydavatele, by se měly považovat od počátku za neplatné.
- (34) Členské státy by však měly mít možnost stanovit méně přísná pravidla, než je uvedeno výše, aby zachovaly stávající úroveň ochrany spotřebitele a podpořily důvěru v bezpečné používání elektronických platebních prostředků. Skutečnost, že s různými platebními nástroji jsou spojena různá rizika, by měla být odpovídajícím způsobem zohledněna, což by mělo podpořit vydávání bezpečnějších prostředků. Členskými státy by mělo být umožněno odpovědnost plátce snížit nebo od ní zcela upustit s výjimkou případů, kdy se plátce dopustil podvodného jednání.
- (35) Je třeba přijmout ustanovení týkající se podílu na ztrátách v případě neautorizovaných platebních transakcí. Na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, se mohou vztahovat odlišná ustanovení, neboť takoví uživatelé jsou obvykle lépe schopni posoudit riziko podvodu a učinit protipatření.
- (36) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro vrácení prostředků, která by chránila spotřebitele v případě, že provedená platební transakce překračuje rozumně očekávanou částku. Poskyvatelé platebních služeb by měli mít možnost stanovit pro své zákazníky ještě příznivější podmínky, jako např. vracet peněžní prostředky ze všech platebních transakcí, jež jsou předmětem sporu. V případech, kdy uživatel požaduje vrácení peněžních prostředků z platební transakce, by se práva na vrácení peněžních prostředků neměla dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci vyplývající ze vztahu, který je důvodem transakce, např. za zboží nebo služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně vyúčtovány, ani oprávnění uživatele zrušit platební příkaz.
- (37) V zájmu finančního plánování a včasného plnění platebních závazků potřebují mít spotřebitelé i podniky jistotu o tom, jak dlouho provedení platebního příkazu trvá. Proto by tato směrnice měla stanovit, od kdy práva a povinnosti nabývají účinku, tedy zejména od okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb obdrží platební příkaz, včetně okamžiku, kdy měl příležitost daný platební příkaz obdržet prostřednictvím komunikačních prostředků dohodnutých ve smlouvě o platebních službách, bez ohledu na jakékoli předchozí zapojení do procesu vedoucího k vytvoření a předání platebního příkazu, např. bezpečnostní kontrola a kontrola dostatečnosti peněžních prostředků, informace o použití osobního identifikačního čísla nebo vydání platebního příslibu. Dále by k přijetí platebního příkazu mělo docházet v okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz, na jehož základě má dojít k odepsání peněžních prostředků z účtu plátce. Den nebo okamžik, kdy příjemce předá svému poskytovateli služeb platební příkazy k provedení platby, např. ve vztahu k platební kartě nebo inkasům, nebo kdy poskytovatel platebních služeb příjemce poskytne příjemci předběžné financování k souvisejícím částkám (prostřednictvím podmíněného úvěru k jeho účtu), by v tomto ohledu neměly být důležité. Uživatelé by měli mít možnost spolehnout se na řádné provedení úplného a platného platebního příkazu, pokud poskytovatel platebních služeb nemá žádné smluvní nebo zákonné důvody pro jeho odmítnutí. Pokud poskytovatel platebních služeb platební příkaz odmítne, toto odmítnutí spolu s jeho odůvodněním by mělo být uživateli platebních služeb sděleno při nejbližší příležitosti v souladu s požadavky právních předpisů Společenství a vnitrostátních právních předpisů.
- (38) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce, což znamená, že po určitém okamžiku již nelze platební příkaz zrušit, aniž by nevznikly vysoké náklady v důsledku osobního zásahu, je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro odvolání příkazu. V závislosti na druhu platební služby a platebního příkazu se však daný okamžik může lišit na základě dohody stran. Zrušení se v této souvislosti použije pouze na vztah mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a nedotýká se tedy neodvolatelnosti platebních transakcí a jejich zúčtování v platebních systémech.
- (39) Touto neodvolatelností by nemělo být dotčeno právo nebo povinnost poskytovatele platebních služeb podle právních předpisů některých členských států na základě rámcové smlouvy plátce nebo vnitrostátních právních a správních předpisů nebo pokynů vrátit plátci částku provedené platební transakce v případě sporu mezi plátcem a příjemcem. Tato náhrada by se měla považovat za nový platební příkaz. S výjimkou uvedených případů by právní spory vyplývající ze vztahu, na jehož základě byl platební příkaz podán, měly být řešeny výhradně mezi plátcem a příjemcem.
- (40) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a v zájmu právní jistoty, pokud jde o plnění veškerých souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné,

aby kterýkoli ze zprostředkovatelů, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, podle níž by si poskytovatel mohl odečítat vlastní poplatky. Aby si však příjemce mohl ověřit, že splatná částka byla řádně uhrazena, měly by poskytnuté následné informace o platební transakci uvádět nejen plnou výši převedených platebních prostředků, ale také výši veškerých poplatků.

(41) Pokud jde o poplatky, zkušenosti ukazují, že neúčinnějším systémem je sdílení poplatků mezi plátcem a příjemcem, neboť usnadňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou obvykle vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. To by však mělo platit pouze v případech, kdy platební transakce nevyžaduje směnu měny. Výše jakýchkoli účtovaných poplatků může být rovněž nulová, neboť ustanovení této směrnice se nedotýká praxe, kdy poskytovatel platebních služeb nezaplatňuje připsání částky na účet spotřebitele. V závislosti na smluvních podmínkách může poskytovatel platebních služeb obdobně zpoplatňovat využití platební služby pouze příjemci (obchodníkovi), což ve svém důsledku vede k tomu, že plátcí nejsou účtovány žádné poplatky. Platební systémy mohou být zpoplatněny formou paušálního poplatku za určité období. Ustanovení o převáděné částce ani o jakýchkoli účtovaných poplatcích nemají přímý vliv na stanovení cen mezi poskytovateli platebních služeb nebo jakýmkoli zprostředkovateli.

(42) Za účelem podpory transparentnosti a hospodářské soutěže by poskytovatel platebních služeb neměl příjemci bránit v tom, aby od plátce požadoval poplatek za použití konkrétního platebního prostředku. Přestože by příjemci měli mít možnost zpoplatňovat používání určitého platebního prostředku, členské státy mohou rozhodnout, zda jakoukoli takovou praxi zakáží nebo omezí, pokud to podle jejich názoru lze ospravedlnit z hlediska zneužívání cenové politiky nebo takové tvorby cen, která by mohla mít nepříznivý dopad na používání určitého platebního prostředku s přihlédnutím k potřebě podporovat hospodářskou soutěž a používání efektivních platebních prostředků.

(43) V zájmu zlepšení efektivnosti plateb v rámci celého Společenství by lhůta pro provedení všech platebních příkazů z podnětu plátce v eurech nebo měně členského státu mimo eurozónu, včetně bankovních převodů a poukázání peněz měla být nejvýše jeden den. Pro všechny ostatní platby, jako např. pro platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, včetně inkasa a plateb kartou, by shodná jednodenní lhůta pro provedení měla platit v případě, že neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, jež by stanovila delší lhůtu pro provedení. Výše uvedené lhůty by mohly být prodlouženy

o jeden pracovní den, pokud je platební příkaz podán na papíře. To umožňuje poskytovat i nadále platební služby těm spotřebitelům, kteří jsou zvyklí pouze na papírové doklady. V případě použití režimu inkasa by poskytovatel platebních služeb příjemce měl inkasní příkaz předat ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, aby bylo možné zúčtování v dohodnutý den splatnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní platební infrastruktury jsou často vysoce efektivní, a s cílem zabránit jakémukoliv zhoršení současné úrovně služeb, by členské státy měly mít možnost zachovat nebo přijmout pravidla, jež případně stanoví lhůtu pro provedení platby kratší než jeden pracovní den.

(44) Ustanovení o převodu částky v plné výši a o lhůtě pro provedení platby by měla představovat osvědčený postup v případě, že se jeden z poskytovatelů služeb nenachází ve Společenství.

(45) Aby se mohli uživatelé platebních služeb rozhodnout, potřebují být bezpodmínečně obeznámeni se skutečnými náklady a poplatky spojenými s platebními službami. Používání netransparentních metod tvorby cen by proto nemělo být dovoleno, neboť se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují zjištění skutečné ceny platební služby. Zejména je třeba zamezit valutování v neprospěch uživatele.

(46) Hladký a účinný chod platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Poskytovatel je obvykle schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí. Je to poskytovatel, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zpětné vyžádání nesprávně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků a ve většině případů rozhoduje o zprostředkovatelích, kteří se provedení platební transakce účastní. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je zcela namístě, s výjimkou neobvyklých a nepředvídatelných okolností, aby poskytovatel platebních služeb nesl odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele, kromě takových jednání a opomenutí na straně poskytovatele platebních služeb příjemce, za jehož výběr je odpovědný výhradně příjemce. Aby však plátce nezůstal zcela bez ochrany v nepravděpodobných situacích, kdy otázka, zda poskytovatel platebních služeb příjemce danou částku platby řádně obdržel či nikoliv, může zůstat nezodpovězena (z důvodu nejasnosti), příslušné důkazní břemeno by mělo spočívat na poskytovateli platebních služeb plátce. Zpravidla lze očekávat, že zprostředkovatelská instituce, obvykle „neutrální“ subjekt jako například centrální banka nebo clearingové místo, převádějící částku platby od odesílajícího poskytovatele platebních služeb k přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, bude údaje o účtu ukládat a bude schopna je v případě potřeby poskytnout. Jakmile je částka platby připsána na účet

přijímajícího poskytovatele platebních služeb, příjemci vzniká okamžitě nárok na připsání částky na jeho účet vůči jeho poskytovateli platebních služeb.

(47) Poskytovatel platebních služeb plátce by měl nést odpovědnost za správné provedení platby, mimo jiné zejména odpovědnost za celou částku platební transakce a lhůtu pro její provedení, jakož i plnou odpovědnost za jakékoli selhání dalších stran v platebním řetězci až po účet příjemce. V důsledku této odpovědnosti by poskytovatel platebních služeb plátce měl v případě, že poskytovatel platebních služeb příjemce nebyla připsána částka v plné výši, opravit příslušnou platební transakci nebo vrátit bez zbytečného odkladu příslušnou částku transakce plátcovi, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné nároky, které lze uplatnit v souladu s vnitrostátním právem. Tato směrnice by se měla týkat pouze smluvních závazků a odpovědnosti mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Řádné fungování převodů a jiných platebních služeb však vyžaduje, aby poskytovatelé platebních služeb a jejich zprostředkovatelé, např. zpracovatelé, měli uzavřeny smlouvy, v nichž jsou dohodnuta jejich vzájemná práva a povinnosti. Otázky týkající se odpovědnosti představují podstatnou část těchto jednotlivých smluv. K zajištění toho, aby se poskytovatelé platebních služeb a zprostředkovatelé podílející se na platební transakci mohli na sebe navzájem spolehnout, je nezbytné mít právní jistotu, že poskytovatel platebních služeb, který nenesse odpovědnost, získá náhradu za vzniklé ztráty nebo částky uhrazené podle ustanovení této směrnice o odpovědnosti. Další práva a podrobnosti týkající se obsahu postihu a způsobu vyřizování nároků vůči poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli vyplývajících z nesprávného provedení platební transakce tak může být ponecháno na smluvních ujednáních.

(48) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje potřebné pro správné provedení platebního příkazu. Na druhé straně, aby se zabránilo roztržitéstnosti a nebylo ohroženo zavádění integrovaných platebních systémů ve Společenství, by však nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí používání zvláštního identifikátoru. To by však členským státům nemělo bránit v tom, aby od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadovaly jednání s náležitou péčí a ověřování shody jedinečného identifikátoru, je-li to technicky možné bez nutnosti osobního zásahu, jakož i odmítnutí platebního příkazu v případě, že je zjištěna neshoda jedinečného identifikátoru, a informování plátce o této skutečnosti. Odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platební služby.

(49) V zájmu usnadnění účinného předcházení podvodům a boje proti podvodům v celém Společenství je třeba přijmout úpravu týkající se účinné výměny údajů mezi poskytovateli platebních služeb, jimž by mělo být umožněno shromažďování, zpracovávání a výměna osobních údajů o osobách zapojených do platebních podvodů. Veškeré tyto činnosti by měly být vykonávány v souladu se směrnicí Evropského

parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.

(50) Je nezbytné zajistit účinné dodržování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, podle kterých bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uvaleny účinné, přiměřené a odrazující sankce.

(51) Aniž je dotčeno právo klientů podat žalobu k soudu, měly by členské státy zajistit snadno přístupné a nenákladné mimosoudní řešení sporů mezi poskytovateli platebních služeb a spotřebiteli, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnici. Čl. 5 odst. 2 Římské úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy ⁽²⁾ zajišťuje, že žádné smluvní podmínky týkající se rozhodného práva nemohou narušovat ochranu spotřebitele, kterou mu poskytují kogentní ustanovení právních předpisů země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště.

(52) Členské státy by měly stanovit, zda příslušné orgány určené pro udělování povolení platebním institucím mohou být rovněž příslušnými orgány, pokud jde o mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy.

(53) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o odpovědnost za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo šíření prohlášení.

(54) Z důvodu nutnosti přezkumu účinného fungování této směrnice a sledování pokroku při vytváření jednotného platebního trhu je třeba, aby Komise tři roky po uplynutí doby stanovené pro provedení této směrnice ve vnitrostátním právu vypracovala zprávu. S ohledem na celkovou integraci finančních služeb a harmonizovanou ochranu spotřebitele rovněž nad rámec účinného fungování této směrnice, bude možná nutné zaměřit se v rámci přezkumu především na potřebu rozšířit oblast působnosti, pokud jde o třetí měny a platební transakce, u nichž se pouze jeden zúčastněný poskytovatel platebních služeb nachází na území Společenství.

(55) Jelikož ustanovení této směrnice nahrazují ustanovení směrnice 97/5/ES, je třeba uvedenou směrnicí zrušit.

(56) Je nezbytné stanovit podrobnější pravidla týkající se podvodného užití platebních karet, což je oblast v současnosti upravená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 27, 26.1.1998, s. 34.

v případě smluv uzavřených na dálku ⁽¹⁾ a směrnicí 2002/65/ES. Tyto směrnice by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.

(57) Jelikož se podle směrnice 2006/48/ES na finanční instituce nevztahují stejná pravidla jako na úvěrové instituce, je třeba zajistit, aby pro ně platily stejné podmínky jako pro platební instituce, aby mohly poskytovat platební služby v celém Společenství. Směrnice 2006/48/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(58) Jelikož poukazování peněz je v této směrnici vymezeno jako platební služba, která vyžaduje získání povolení pro platební instituce nebo registraci některých fyzických či právnických osob požívajících za určitých okolností stanovených v této směrnici výjimky, měla by být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽²⁾ odpovídajícím způsobem změněna.

(59) V zájmu právní jistoty je vhodné přijmout přechodná ustanovení, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost jako platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými před vstupem této směrnice v platnost, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určité období.

(60) Jelikož cíle této směrnice, totiž vytvoření jednotného trhu platebních služeb, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

(61) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.

(62) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí prováděcích předpisů, aby byl zohledněn technologický rozvoj a rozvoj trhu. Jelikož uvedená opatření mají obecný význam a jejich účelem je měnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/29/ES.

⁽²⁾ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

(63) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁴⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují těchto šest kategorií poskytovatelů platebních služeb:

- úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 bodu 1 písm. a) směrnice 2006/48/ES;
- instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. a) směrnice 2000/46/ES;
- poštovní žirové instituce, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněny poskytovat platební služby;
- platební instituce ve smyslu této směrnice;
- Evropská centrální banka a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jako jiné veřejné orgány;
- členské státy a jejich regionální a místní orgány, pokud nejednají jako veřejné orgány.

2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách, stejně jako příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto pravidelnou činností při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v rámci Společenství. S výjimkou článku 73 se však hlavy III a IV použijí pouze v případě, že jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci se nacházejí na území Společenství.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 11.

2. Hlavy III a IV se vztahují na platební služby uskutečňované v eurech nebo v měně některého z členských států mimo eurozónu.

3. Členské státy mohou upustit od uplatňování všech nebo části ustanovení této směrnice na ty instituce, které jsou uvedeny v článku 2 směrnice 2006/48/ES, s výjimkou první a druhé odrážky uvedeného článku.

Článek 3

Výjimky z oblasti působnosti

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) platební transakce uskutečněné výhradně v hotovosti přímo od plátce k příjemci, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele;
- b) platební transakce od plátce k příjemci uskutečněné prostřednictvím obchodního zástupce oprávněného ke sjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb jménem plátce či příjemce;
- c) profesionální fyzickou přepravu bankovek a mincí, včetně jejich sběru, zpracování a doručování;
- d) platební transakce spočívající v neprofesionálním sběru a doručování hotovosti v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- e) služby, kdy příjemce poskytuje hotovost plátci jako součást platební transakce na výslovnou žádost uživatele platebních služeb těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platby za koupí zboží nebo služeb;
- f) směnárenské obchody, tzn. směnu hotovosti za hotovost, při níž peněžní prostředky nejsou uloženy na platebním účtu;
- g) platební transakce založené na některém z následujících dokladů vystavené na poskytovatele platebních služeb s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci:
 - i) papírové šeky v souladu s Ženevskou úmlouvou ze dne 19. března 1931, která stanoví jednotné šekové právo,
 - ii) papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami Ženevské úmluvy ze dne 19. března 1931, která stanoví jednotné šekové právo,
 - iii) papírové směnky v souladu s Ženevskou úmlouvou ze dne 7. června 1930, která stanoví jednotné právo směnečné,
 - iv) papírové směnky podobné směnkám uvedeným v bodu iii) upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami Ženevské úmluvy ze dne 7. června 1930, která stanoví jednotné právo směnečné,
- v) papírové poukázky,
- vi) papírové cestovní šeky nebo
- vii) papírové poštovní peněžní poukázky podle definice Světové poštovní unie;
- h) platební transakce prováděné v rámci platebního systému nebo systému pro vypořádání obchodů s cennými papíry mezi zúčtovateli, ústředními protistranami, clearingovými institucemi nebo centrálními bankami a jinými účastníky systému a poskytovateli platebních služeb, aniž je dotčen článek 28;
- i) platební transakce související se správou cenných papírů, včetně dividend, výnosů nebo jiných příjmů, nebo se zpětného odkupu nebo prodeje, prováděné osobami uvedenými v písmenu h) nebo investičními podniky, úvěrovými institucemi, subjekty kolektivního investování nebo společnostmi pro správu aktiv poskytujícími investiční služby a jakýmkoli jinými subjekty, které mají povolení provádět úschovu a správu finančních nástrojů;
- j) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by v kterémkoli okamžiku převáděné peněžní prostředky přecházely do jejich držby, včetně zpracování a uchovávání údajů, svěřenecké služby a služby na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb;
- k) služby založené na nástrojích, které lze použít k pořízení zboží nebo služeb pouze v prostorách využívaných vydavatelem nebo na základě obchodní dohody s vydavatelem v rámci omezené sítě poskytovatelů služeb anebo pro omezený sortiment výrobků nebo služeb;
- l) platební transakce prováděné pomocí jakéhokoli telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení, kdy zakoupené zboží a služby jsou dodány do telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení a mají být prostřednictvím takového zařízení použity, za předpokladu, že provozovatel daného telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického systému nejedná pouze jako zprostředkovatel mezi uživatelem platebních služeb a dodavatelem zboží a služeb;
- m) platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb jakož i mezi jejich zástupci nebo pobočkami na jejich vlastní účet;
- n) platební transakce mezi mateřskou společností a její dceřinou společností nebo mezi dceřinými společnostmi téhož mateřského podniku, bez jakéhokoli zprostředkovatelského zásahu jiného poskytovatele platebních služeb, který patří do téže skupiny, nebo

- o) služby pro výběr hotovosti pomocí bankomatů poskytované poskytovateli jednajících jménem jednoho nebo více vydavatelů karet, kteří nejsou jednou ze stran rámcové smlouvy se zákazníkem vybírajícím peníze z platebního účtu, za podmínky, že tito poskytovatelé neprovádějí jiné platební služby uvedené v příloze.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „domovským členským státem“:
 - i) členský stát, na jehož území se nachází sídlo poskytovatele platebních služeb, nebo
 - ii) členský stát, na jehož území se nachází ústředí poskytovatele platebních služeb, pokud poskytovatel platebních služeb nemá podle vnitrostátního práva sídlo;
- 2) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb zástupce nebo pobočku nebo v němž poskytuje platební služby;
- 3) „platební službou“ jakákoliv z podnikatelských činností uvedených v příloze;
- 4) „platební institucí“ právnická osoba, jíž bylo v souladu s článkem 10 uděleno povolení poskytovat a provádět platební služby v celém Společenství;
- 5) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce, nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 6) „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků s formálními a standardizovanými postupy a společnými pravidly pro zpracování, zúčtování a vypořádání platebních transakcí;
- 7) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz;
- 8) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 9) „poskytovatelem platebních služeb“ subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 a fyzické a právnické osoby požívající výjimky podle článku 26;
- 10) „uživatel platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátec, příjemce nebo obojí;
- 11) „spotřebitelem“ fyzická osoba, která při smlouvách o platebních službách, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;
- 12) „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a za sebou následujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 13) „poukazováním peněz“ platební služba, při které dochází k přijetí peněžních prostředků od plátce, bez vytvoření jakéhokoliv platebního účtu na jméno plátce nebo příjemce, výhradně za účelem převodu příslušné částky příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb jednajícímu jménem příjemce nebo při níž dochází k přijetí těchto peněžních prostředků jménem příjemce a jejich zpřístupnění příjemci;
- 14) „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;
- 15) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze vymezené v čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES;
- 16) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydané plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 17) „dnem valuty“ referenční čas, který poskytovatel platebních služeb používá při výpočtu úroků z peněžních prostředků odepсанých z platebního účtu nebo připsaných na platební účet;
- 18) „referenčním směnným kurzem“ směnný kurz, jenž se použije jako základ pro výpočet jakékoli směny měny a jenž je zpřístupněn poskytovatelem platebních služeb nebo pochází z veřejně přístupného zdroje;
- 19) „ověřením“ postup, který poskytovateli platebních služeb umožňuje ověřit použití konkrétního platebního prostředku, včetně jeho osobních bezpečnostních prvků;
- 20) „referenční úrokovou sazbou“ úroková sazba, jež se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli úroku, který má být uplatněn, a jež pochází z veřejně přístupného zdroje, který mohou strany smlouvy o platební službě ověřit;
- 21) „jedinečným identifikátorem“ kombinace písmen, číslic nebo symbolů, kterou uživatel platebních služeb určí poskytovatel platebních služeb a kterou uživatel platebních služeb musí uvést za účelem jednoznačné identifikace jiného uživatele platebních služeb anebo jeho platebního účtu pro platební transakci;

22) „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce provádí platební služby;

HLAVA II

POSKYTOVATELÉ PATEBNÍCH SLUŽEB

23) „platebním prostředkem“ jakékoli personalizované zařízení nebo soubor postupů dohodnutých mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a používaný uživatelem platebních služeb, aby dal podnět k platebnímu příkazu;

KAPITOLA 1

Platební instituce

Oddíl 1

Obecná pravidla

Článek 5

Žádosti o povolení

24) „prostředky dálkové komunikace“ veškeré prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;

Pro získání povolení působit jako platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům domovského členského státu žádost společně s těmito podklady:

25) „trvanlivým médiem“ každý nástroj, který uživateli platebních služeb umožňuje ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití a po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje kopírování uložených informací beze změny;

a) plán činností uvádějící zejména typ plánovaných platebních služeb;

26) „mikropodnikem“ podnik, který v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách vyhovuje definici podle článku 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení 2003/361/ES;

b) obchodní plán včetně kalkulace předpokládaného rozpočtu na první tři účetní období, který prokazuje, že žadatel je schopen používat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro řádný provoz;

27) „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce zapojený do provedení platební transakce otevřeno pro obchody potřebné pro provedení platební transakce;

c) doklad o tom, že platební instituce má počáteční kapitál stanovený v článku 6;

28) „inkasem“ platební služba pro odepsání částky transakce z účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;

d) u platebních institucí uvedených v čl. 9 odst. 1 popis opatření přijatých za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb v souladu s článkem 9;

29) „pobočkou“ provozovna jiná než ústředí, která je součástí platební instituce, nemá právní subjektivitu a přímo provádí některé nebo všechny operace tvořící podstatu činností platební instituce; má-li platební instituce ústředí v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se všechny tyto provozovny za jedinou pobočku;

e) popis mechanismů pro správu a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů žadatele, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, který ukazuje, že tyto mechanismy pro správu a řízení, kontrolní mechanismy a postupy jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní;

30) „skupinou“ skupina podnikatelských subjektů, která se skládá z mateřské společnosti, jejích dceřiných společností a subjektů, v nichž mateřská společnost nebo její dceřiné společnosti mají podíl, jakož i podnikatelské subjekty, které jsou ve vzájemném vztahu ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS.

f) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl ke splnění povinností souvisejících s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice 2005/60/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁽¹⁾;

g) popis organizačního uspořádání žadatele včetně, tam, kde to připadá v úvahu, popisu zamýšleného využívání zástupců a poboček a popisu opatření pro zajišťování činnosti externími subjekty (dále jen „outsourcing“), a dále popis účasti žadatele ve vnitrostátních nebo mezinárodních platebních systémech;

h) totožnost osob, které drží přímo nebo nepřímo kvalifikovanou účast podle čl. 4 odst. 11 směrnice 2006/48/ES

⁽¹⁾ Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

v žadateli, a velikost jejich účasti a důkaz o tom, že jsou osobami vhodnými z hlediska potřeby zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce;

- i) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení platební instituce a případně osob odpovědných za řízení činností v oblasti platebních služeb platební instituce, jakož i důkazy, že tyto osoby se těší dobré pověsti a mají vhodné znalosti a zkušenosti pro provádění platebních služeb, jak je stanoví domovský členský stát platební instituce;
- j) tam, kde to připadá v úvahu, totožnost statutárních auditorů a auditorských společností vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek ⁽¹⁾;
- k) právní status žadatele a stanov;
- l) adresa ústředí žadatele.

Pro účely písmen d), e) a g) poskytne žadatel popis svých pravidel auditu a organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatelů a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého provádění platebních služeb.

Článek 6

Počáteční kapitál

Členské státy vyžadují, aby platební instituce měly v okamžiku udělení povolení počáteční kapitál, složený z položek vymezených v čl. 57 písm. a) a b) směrnice 2006/48/ES, v této výši:

- a) poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 20 000 EUR;
- b) poskytuje-li platební instituce platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 50 000 EUR, a
- c) poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy, její kapitál musí být vždy nejméně 125 000 EUR.

Článek 7

Kapitál

1. Kapitál platební instituce ve smyslu článků 57 až 61, 63, 64 a 66 směrnice 2006/48/ES nesmí klesnout pod vyšší z částek uvedených v článcích 6 a 8.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se předešlo vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, pokud platební instituce patří do stejné skupiny jako jiná platební

instituce, úvěrová instituce, investiční podnik, společnost pro správu aktiv nebo pojišťovna. Tento odstavec se použije také v případě, kdy platební instituce je hybridní povahy a vykonává činnosti jiné než stanovené v příloze.

3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 69 směrnice 2006/48/ES, mohou se členské státy nebo jejich příslušné orgány rozhodnout neuplatňovat článek 8 na platební instituce, které jsou součástí konsolidovaného dohledu nad mateřskou úvěrovou institucí podle směrnice 2006/48/ES.

Článek 8

Výpočet výše kapitálu

1. Bez ohledu na požadavky na počáteční kapitál uvedené v článku 6 členské státy vyžadují, aby platební instituce měly vždy kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % fixních režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě platební instituce, která ke dni výpočtu podniká méně než jeden rok, musí kapitál dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % odpovídajících fixních režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

- a) 4,0 % z části OP do výše 5 milionů EUR

plus

- b) 2,5 % z části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR

plus

- c) 1 % z části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR

plus

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

d) 0,5 % z části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR

plus

e) 0,25 % z části OP převyšující 250 milionů EUR.

b) 0,8, poskytuje-li platební instituce platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy;

c) 1, poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému v písmenu a), vynásobenému koeficientem násobení podle písmene b) a znovu vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2:

a) Příslušný ukazatel je součet těchto položek:

- úrokové výnosy,
- úrokové náklady,
- výnosy z poplatků a provizí a
- ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravdělné výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá na základě dvanácti měsíčních sledování ke konci předchozího účetního období. Příslušný ukazatel se vypočte za předchozí účetní období. Nicméně kapitál vypočtený podle metody C nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného ukazatele za předchozí tři účetní období. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.

b) Koeficient násobení činí:

- i) 10 % z části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionů EUR,
- ii) 8 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionů EUR do 5 milionů EUR,
- iii) 6 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR,
- iv) 3 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR,
- v) 1,5 % z části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.

2. Faktor navýšení k, který se používá v metodách B a C, činí:

a) 0,5, poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy;

3. 1 Příslušné orgány mohou na základě vyhodnocení procesů řízení rizik, databáze ztrát z rizik a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce vyžadovat, aby platební instituce měla kapitál, který je až o 20 % vyšší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1, nebo platební instituci povolit mít kapitál, který je až o 20 % nižší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1.

Článek 9

Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků

1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která provádí kterékoli platební služby uvedené v příloze a současně se zabývá jinými obchodními činnostmi uvedenými v čl. 16 odst. 1 písm. c), chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:

Buď:

a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směřovány s peněžními prostředky jakékoli fyzické nebo právnické osoby jiné, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky drženy, a pokud tyto peněžní prostředky platební instituce stále drží a na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, uloží se tyto peněžní prostředky na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu, a

b) tyto peněžní prostředky musí být v souladu s vnitrostátním právem a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce, zejména v případě platební neschopnosti,

nebo

c) tyto peněžní prostředky musí být kryty pojištěním nebo jinou srovnatelnou zárukou poskytnutou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojištění nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že bankovní instituce není schopna dostát svým finančním závazkům.

2. Má-li platební instituce povinnost chránit peněžní prostředky podle odstavce 1 a část těchto peněžních prostředků má být použita na budoucí platební transakce a zbývající částka má být použita na jiné než platební služby, vztahují se na danou část peněžních prostředků, která se má použít pro účely budoucích platebních transakcí, rovněž požadavky podle odstavce 1. Je-li tato část variabilní nebo není-li předem známa, mohou členské státy povolit, aby platební instituce tento odstavec uplatnily na reprezentativní část, která bude podle předpokladů použita na platební služby, pokud tuto reprezentativní část lze ke spokojenosti příslušných orgánů přiměřeně odhadnout na základě historických údajů.

3. Členské státy nebo příslušné orgány mohou vyžadovat, aby platební instituce, které se nezabývají jinými obchodními činnostmi uvedenými v čl. 16 odst. 1 písm. c), rovněž dodržovaly požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

4. Členské státy nebo příslušné orgány mohou rovněž tyto požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků omezit na peněžní prostředky těch uživatelů platebních služeb, jejichž peněžní prostředky v jednotlivém případě převyšují hranici 600 EUR.

Článek 10

Udělení povolení

1. Členské státy vyžadují, aby podniky jiné než uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a) až c), e) a f) a jiné než právnické nebo fyzické osoby požívající výjimky podle článku 26, které mají v úmyslu poskytovat platební služby, získaly před zahájením poskytování platebních služeb povolení pro platební instituce. Povolení lze udělit pouze právnické osobě usazené v členském státě.

2. Povolení se udělí, pokud údaje a doklady doprovázející žádost vyhovují všem požadavkům podle článku 5 a pokud příslušné orgány po přezkoumání žádosti dospějí k příznivému celkovému hodnocení. Před udělením povolení mohou příslušné orgány případně konzultovat národní centrální banku nebo jiné příslušné veřejné orgány.

3. Platební instituce, jež musí mít podle vnitrostátních právních předpisů svého domovského členského státu sídlo, musí mít své ústředí v tomtéž členském státě, v němž má své sídlo.

4. Příslušné orgány s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení platební instituce udělí povolení pouze v případě, že platební instituce má zavedeny spolehlivé mechanismy pro správu a řízení svého podnikání v oblasti poskytování platebních služeb, které zahrnují jasnou organizační strukturu s jednoznačně vymezenými, transparentními a konzistentně rozdělenými úkoly, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a ohlašování rizik, kterým platební instituce je nebo může být vystavena, a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy, včetně řádných správních a účetních postupů; tato

opatření, postupy a mechanismy jsou úplné a přiměřené povaze, rozsahu a složitosti platebních služeb poskytovaných platební institucí.

5. Poskytuje-li platební instituce jakoukoli z platebních služeb uvedených v příloze a současně se zabývá jinými podnikatelskými činnostmi, mohou příslušné orgány vyžadovat založení samostatného subjektu pro podnikání v oblasti platebních služeb, jestliže činnosti této platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce nebo schopnost příslušných orgánů sledovat dodržování všech povinností stanovených touto směrnicí ze strany platební instituce.

6. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, nejsou-li s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení platební instituce přesvědčeny, že akcionáři nebo osoby s kvalifikovanou účastí jsou k tomu způsobilé.

7. Existují-li mezi platební institucí a jinými fyzickými nebo právnickými osobami úzká propojení podle definice v čl. 4 bodu 46 směrnice 2006/48/ES, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li tato propojení účinnému výkonu dohledových pravomocí příslušných orgánů.

8. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že účinnému výkonu jejich dohledových funkcí nebrání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právnických osob, s nimiž má platební instituce úzké propojení, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních nebo správních předpisů.

9. Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotyčné platební instituci poskytovat platební služby v celém Společenství v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování za předpokladu, že dané služby jsou předmětem tohoto povolení.

Článek 11

Sdělení rozhodnutí

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, nebo zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení všech údajů, jež jsou k rozhodnutí požadovány. Při každém zamítnutí žádosti jsou sděleny důvody.

Článek 12

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební institucí pouze v případě, že tato platební instituce:

- a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti

měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;

- b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo pomocí jakýchkoli jiných nedovolených prostředků;
- c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení;
- d) by při pokračování svého podnikání v oblasti platebních služeb představovala hrozbu pro stabilitu platebního systému nebo
- e) spadá pod jeden z dalších případů, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví odnětí povolení.

2. U každého odnětí povolení musí být uvedeno odůvodnění a dotčené osoby musí být informovány.

3. Odnětí povolení se zveřejní.

Článek 13

Registrace

Členské státy zřídí veřejný rejstřík všech platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, a jejich zástupců a poboček, jakož i všech fyzických a právnických osob a jejich zástupců a poboček, jimž byla udělena výjimka podle článku 26, a institucí uvedených v čl. 2 odst. 3, jež jsou v souladu s vnitrostátním právem oprávněny poskytovat platební služby. Platební instituce se zapisují do rejstříku domovského členského státu.

V tomto rejstříku jsou uvedeny platební služby, k nimž bylo platební instituci uděleno povolení nebo k nimž byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku. Platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, se v rejstříku vedou odděleně od fyzických a právnických osob, které byly do rejstříku zapsány podle článku 26. Rejstřík je veřejně dostupný k nahlédnutí, přístupný on-line a pravidelně se aktualizuje.

Článek 14

Zachování podmínek povolení

Dojde-li k jakékoli změně v údajích či doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány svého domovského státu.

Článek 15

Účetnictví a povinný audit

1. Na platební instituce se obdobně vztahuje směrnice 78/660/EHS a tam, kde to připadá v úvahu, směrnice 83/349/EHS a 86/635/EHS a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2005 o uplatňování mezinárodních účetních standardů⁽¹⁾.

2. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky platebních institucí se ověřují statutárními auditory nebo auditorskými společnostmi ve smyslu směrnice 2006/43/ES, ledaže by byly od tohoto ověření osvobozeny podle směrnice 78/660/EHS a tam, kde to připadá v úvahu, směrnic 83/349/EHS a 86/635/EHS.

3. Pro účely dohledu členské státy vyžadují, aby platební instituce poskytovaly samostatné účetní údaje pro platební služby uvedené v příloze a pro činnosti uvedené v čl. 16 odst. 1, které podléhají kontrole v rámci zprávy auditora. Tam, kde to připadá v úvahu, tuto zprávu vypracují statutární auditoři nebo auditorská společnost.

4. Povinnosti stanovené v článku 53 směrnice 2006/48/ES se použijí obdobně na statutární auditory nebo auditorské společnosti platebních institucí, pokud jde o činnosti v oblasti poskytování platebních služeb.

Článek 16

Činnosti

1. Vedle poskytování platebních služeb uvedených v příloze jsou platební instituce oprávněny vykonávat tyto činnosti:

- a) poskytování provozních a úzce souvisejících doplňkových služeb, jako jsou zajištění provedení platebních transakcí, směnárenské služby, úschova a dále zpracování a uchování dat;
- b) provozování platebních systémů, aniž je dotčen článek 28;
- c) podnikatelské činnosti jiné než poskytování platebních služeb s ohledem na použitelné právo Společenství a vnitrostátní právo.

2. Zabývají-li se platební instituce poskytováním jedné nebo více platebních služeb uvedených v příloze, mohou mít pouze platební účty používané výhradně pro platební transakce. Jakékoli peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nepředstavují vklad nebo jiné splatné prostředky ve smyslu článku 5 směrnice 2006/48/ES, ani elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 směrnice 2000/46/ES.

3. Platební instituce mohou poskytnout úvěr související s platebními službami uvedenými v bodech 4, 5 nebo 7 v příloze pouze tehdy, jsou-li splněny tyto požadavky:

- a) úvěr je doplňkový a je poskytován výhradně v souvislosti s provedením platební transakce;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1.

- b) aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o poskytování úvěru formou úvěrových karet, úvěr poskytnutý v souvislosti s platbou a uskutečněný v souladu s čl. 10 odst. 9 a článkem 25 musí být splacen v krátké lhůtě, která nesmí v žádném případě překročit dvanáct měsíců;
- c) tento úvěr se neposkytuje z peněžních prostředků přijatých nebo držených za účelem provedení platební transakce a
- d) kapitál platební instituce je v souladu s požadavky orgánů dohledu vždy přiměřený k celkové částce poskytnutého úvěru.
4. Platební instituce nesmí vykonávat činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků ve smyslu článku 5 směrnice 2006/48/ES.
5. Touto směrnicí nejsou dotčena opatření členských států, kterými se provádí směrnice 87/102/EHS. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani jiné příslušné právní předpisy Společenství a členských států týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Společenství.

Oddíl 2

Další požadavky

Článek 17

Využívání zástupců, poboček nebo externích subjektů provádějících outsourcing

1. Má-li platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím zástupce, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státu tyto informace:
- a) jméno a adresu zástupce;
- b) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které budou zástupci uplatňovat s cílem dosáhnout souladu s povinnostmi souvisejícími s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice 2005/60/ES a
- c) totožnost ředitelů a osob odpovědných za vedení zástupce, kteří budou při poskytování platebních služeb využíváni, a důkaz o tom, že jsou vhodnými a správnými osobami.
2. Obdrží-li příslušné orgány informace v souladu s odstavcem 1, mohou následně daného zástupce zapsat do rejstříku stanoveného v článku 13.
3. Před zápisem zástupce do rejstříku mohou příslušné orgány přijmout další kroky za účelem ověření informací, pokud se domnívají, že informace, které jim byly poskytnuty, nejsou správné.
4. Pokud po ověření informací nejsou příslušné orgány přesvědčeny, že informace, které jim byly poskytnuty podle

odstavce 1, jsou správné, odmítnou zapsat daného zástupce do rejstříku stanoveného v článku 13.

5. Pokud chce platební instituce poskytovat platební služby v jiném členském státě prostřednictvím zástupce, musí dodržet postupy stanovené v článku 25. V takovém případě před tím, než je zástupce zapsán do rejstříku podle tohoto článku, informují příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu o svém záměru zapsat daného zástupce do rejstříku a přihlédnou k jejich stanovisku.

6. Mají-li příslušné orgány hostitelského členského státu důvodné podezření, že v souvislosti s plánovaným zapojením zástupce nebo zřízením pobočky dochází nebo došlo k praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu směrnice 2005/60/ES či k jejich pokusu, nebo že zapojení tohoto zástupce nebo zřízení této pobočky by mohlo zvýšit riziko praní peněz nebo financování terorismu, informují příslušné orgány domovského členského státu, které mohou odmítnout zapsat zástupce nebo pobočku do rejstříku, nebo mohou zrušit zápis zástupce nebo pobočky do rejstříku, pokud již byl učiněn.

7. Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům, uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

Outsourcing důležitých provozních funkcí nesmí být proveden způsobem, který by podstatně zhoršil kvalitu vnitřní kontroly platební instituce a schopnost příslušných orgánů sledovat, zda platební instituce dodržuje všechny povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pro účely druhého pododstavce se provozní funkce považuje za důležitou, pokud by její nesprávné provedení nebo neprovedení podstatně narušilo soustavné plnění požadavků ze strany platební instituce vyplývajících z jejího povolení podle této hlavy nebo dalších jejích povinností podle této směrnice, nebo její finanční výkonnost nebo řádnost či kontinuitu jejích platebních služeb. Členské státy zajistí, aby platební instituce v případě, že svěří důležité provozní úkoly externím subjektům, splnily tyto podmínky:

- a) outsourcing nesmí vést k delegování vlastní odpovědnosti vyššího vedení;
- b) nesmí dojít ke změně vztahů a závazků platební instituce vůči uživatelům platebních služeb podle této směrnice;
- c) podmínky, které musí platební instituce splnit, aby jí bylo uděleno povolení a aby si toto povolení i nadále i udržela v souladu s ustanoveními této hlavy, nesmějí být narušeny a
- d) žádná z ostatních podmínek, na jejichž základě bylo povolení platební instituci uděleno, nesmí být zrušena nebo změněna.

8. Platební instituce zajistí, aby zástupci nebo pobočky jednajících jejich jménem uvědomili o této skutečnosti uživatele platebních služeb.

Článek 18

Odpovědnost

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že platební instituce svěří provádění svých provozních funkcí třetí osobě, tyto platební instituce přijaly přiměřená opatření s cílem zajistit dodržování ustanovení této směrnice.

2. Členské státy vyžadují, aby platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré činy svých zaměstnanců nebo veškerých zástupců, poboček nebo externích subjektů, provádějících outsourcing.

Článek 19

Uchovávání záznamů

Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy, členské státy vyžadují, aby platební instituce uchovávaly veškeré příslušné záznamy pro účely této hlavy po dobu nejméně pěti let.

Oddíl 3

Příslušné orgány a dohled

Článek 20

Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím a obezřetnostní dohled nad platebními institucemi, které mají dodržovat povinnosti podle této hlavy. Těmito orgány jsou buď orgány veřejné moci, nebo subjekty uznané vnitrostátními právními předpisy, případně orgány veřejné moci, jež jsou pro tento účel vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank.

Příslušné orgány musí být nezávislé na hospodářských subjektech a předcházet střetu zájmů. Aniž je dotčen první pododstavec, nesmí být platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz ani poštovní žirové instituce určeny jako příslušné orgány.

Členské státy informují Komisi odpovídajícím způsobem.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých povinností.

3. Existuje-li na území členského státu více než jeden příslušný orgán pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí tento členský stát jejich těsnou spolupráci, která jim umožní účinně plnit své

úkoly. Totéž platí v případech, kdy orgány příslušné pro záležitosti spadající do této hlavy nejsou příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi.

4. Plnění úkolů příslušných orgánů určených podle odstavce 1 je v kompetenci příslušných orgánů domovského členského státu.

5. Odstavec 1 neznamená, že by od příslušných orgánů bylo vyžadováno provádění dohledu nad jinými obchodními činnostmi platebních institucí než poskytováním platebních služeb uvedených v příloze a činnostmi uvedenými v čl. 16 odst. 1 písm. a).

Článek 21

Dohled

1. Členské státy zajistí, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvalé dodržování této hlavy byly přiměřené, dostačující a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem kontroly dodržování této hlavy jsou příslušné orgány oprávněny přijímat zejména tato opatření:

- požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro tuto kontrolu;
- provádět kontroly na místě v platební instituci, u všech zástupců a ve všech pobočkách, které poskytují platební služby a za které platební instituce odpovídá nebo ve všech externích subjektech, které poskytují outsourcing platebních služeb;
- vydávat doporučení a pokyny a případně závazné správní předpisy a
- pozastavit nebo odejmout povolení v případech uvedených v článku 12.

2. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a ustanovení trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou, poruší-li platební instituce právní nebo správní předpisy v oblasti dohledu a poskytování platebních služeb přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči platebním institucím nebo osobám, které je ve skutečnosti řídí, s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.

3. Bez ohledu na požadavky stanovené v článku 6, čl. 7 odst. 1 a 2 a článku 8 členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly oprávněny přijímat opatření podle odstavce 1 tohoto článku k zajištění dostatečného kapitálu pro platební služby, zejména v případě, kdy činnosti platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by pravděpodobně zhoršily finanční zdraví platební instituce.

Článek 22

Služební tajemství

1. Aniž jsou dotčeny případy spadající pod trestní právo, členské státy zajistí, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci jednající jménem příslušných orgánů byli vázáni služebním tajemstvím.
2. Výměna informací podle článku 24 podléhá přísnému dodržování služebního tajemství, jehož cílem je zajistit ochranu práv jednotlivců a podnikatelských subjektů.
3. Členské státy mohou tento článek používat přiměřeně s přihlédnutím k článkům 44 až 52 směrnice 2006/48/ES.

Článek 23

Právo obrátit se na soud

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí, která se týkají platební instituce, učiněná příslušnými orgány podle právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně přezkoumatelná.
2. Odstavec 1 se použije i v případě nečinnosti.

Článek 24

Výměna informací

1. Příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracují mezi sebou navzájem a tam, kde to je vhodné, s Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států a dalšími relevantními příslušnými orgány určenými podle právních předpisů Společenství nebo vnitrostátních právních předpisů, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.
2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty:
 - a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
 - b) Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a tam, kde to je vhodné, jinými veřejnými orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a zúčtovacími systémy;
 - c) jinými příslušnými orgány určenými podle této směrnice, směrnice 95/46/ES, směrnice 2005/60/ES a dalších právních předpisů Společenství, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například právních předpisů týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jakož i praní peněz a financování terorismu.

Článek 25

Výkon práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Každá platební instituce, jíž bylo uděleno povolení a jež si na základě práva na usazování nebo práva volného pohybu služeb přeje poprvé poskytovat platební služby v členském státě jiném než ve svém domovském členském státě, o tom uvědomí příslušný orgán ve svém domovském členském státě.

Ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení této informace sdělí příslušné orgány domovského členského státu příslušným orgánům hostitelského členského státu název a adresu dané platební instituce, jména osob odpovědných za řízení pobočky, její organizační strukturu a druh platebních služeb, které zamýšlí na území hostitelského členského státu poskytovat.

2. Za účelem vykonání kontrol a přijetí nezbytných opatření uvedených v článku 21 vůči zástupci, pobočce nebo externímu subjektu poskytujícímu platební instituci outsourcing, nacházejícím se na území jiného členského státu, spolupracují příslušné orgány domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

3. Na základě spolupráce podle odstavců 1 a 2 uvědomí příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu, kdykoli mají v úmyslu provést kontrolu na místě na území hostitelského členského státu vykonat.

Příslušné orgány domovského členského státu však mohou svěřit úkol vykonávat kontroly na místě u dotčené instituce příslušným orgánům hostitelského členského státu, pokud si to orgány domovského i hostitelského členského státu přejí.

4. Příslušné orgány si navzájem poskytují všechny podstatné nebo relevantní informace, zejména v případě porušení nebo podezření na porušení právních předpisů ze strany zástupce, pobočky nebo externího subjektu poskytujícího outsourcing. V tomto ohledu příslušné orgány na žádost sdělí všechny relevantní informace a z vlastního podnětu předají všechny podstatné informace.

5. Odstavci 1 až 4 není dotčena povinnost příslušných orgánů podle směrnice 2005/60/ES a nařízení (ES) č. 1781/2006, zejména podle čl. 37 odst. 1 směrnice 2005/60/ES a čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1781/2006, provádět dohled nebo sledovat dodržování požadavků stanovených v uvedených aktech.

Oddíl 4

V ý j i m k a

Článek 26

Podmínky

1. Bez ohledu na článek 13 mohou členské státy upustit, nebo povolit příslušným orgánům, aby upustily, od uplatňování všech nebo některých částí postupu a podmínek uvedených v oddílech 1

až 3 s výjimkou článků 20, 22, 23 a 24 a povolit zápis fyzických nebo právnických osob do rejstříku stanoveného v článku 13, jestliže

- a) průměr za předchozích dvanáct měsíců z celkové částky platebních transakcí provedených dotyčnou osobou, včetně všech zástupců, za něž tato osoba nese plnou odpovědnost, nepřesahuje 3 miliony EUR za měsíc. Tento požadavek se posoudí na základě celkové částky platebních transakcí předpokládaných v obchodním plánu této osoby, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu, a
- b) žádná z fyzických osob odpovědných za řízení nebo provoz podniku nebyla odsouzena za trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné finanční trestné činy.

2. Každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná v rejstříku podle odstavce 1 je povinna mít své ústředí nebo místo pobytu v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonává.

3. Na osoby uvedené v odstavci 1 se pohlíží jako na platební instituce, ustanovení čl. 10 odst. 9 a článku 25 se však na tyto osoby nepoužijí.

4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná do rejstříku podle odstavce 1 se může zabývat pouze některými činnostmi uvedenými v článku 16.

5. Osoby uvedené v odstavci 1 oznámí příslušným orgánům všechny změny své situace, jež mají vliv na podmínky uvedené v uvedeném odstavci. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že podmínky stanovené v odstavcích 1, 2 a 4 přestanou být splňovány, dotyčné osoby požádaly o povolení do 30 kalendářních dnů postupem podle článku 10.

6. Tento článek se nepoužije na ustanovení směrnice 2005/60/ES ani na vnitrostátní předpisy týkající se praní peněz.

Článek 27

Oznámení a informace

Jestliže členský stát využije výjimku uvedenou v článku 26, oznámí to Komisi do 1. listopadu 2009 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny. Kromě toho členský stát sdělí Komisi počet dotyčných fyzických a právnických osob a informuje ji každoročně o celkové částce platebních transakcí provedených k 31. prosinci každého kalendářního roku v souladu s čl. 26 odst. 1 písm. a).

KAPITOLA 2

Společná ustanovení

Článek 28

Přístup k platebním systémům

1. Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se přístupu poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo jsou zapsáni do rejstříku a kteří jsou právnickými osobami, k platebním systémům byla objektivní, nediskriminační a přiměřená a aby tato pravidla nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti specifickým rizikům, např. vypořádacímu riziku, provoznímu riziku a obchodnímu riziku, a pro ochranu finanční a provozní stability platebního systému.

Platební systémy nesmí poskytovatelům platebních služeb, uživatelům platebních služeb ani jiným platebním systémům ukládat tyto požadavky:

- a) jakékoli omezující pravidlo týkající se skutečné účasti v jiných platebních systémech;
 - b) jakékoli pravidlo, které činí rozdíly mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, nebo mezi poskytovateli platebních služeb zapsanými v rejstříku, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků, nebo
 - c) jakékoli omezení na základě statusu organizace.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na:
- a) platební systémy určené podle směrnice 98/26/ES;
 - b) platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do skupiny kapitálově propojených subjektů, kdy jeden z propojených subjektů vykonává skutečnou kontrolu nad ostatními propojenými subjekty, nebo
 - c) platební systémy, kde jediný poskytovatel platebních služeb (ať již jako samostatný subjekt, nebo skupina):

— jedná nebo může jednat jako poskytovatel platebních služeb pro plátce i příjemce a nese výlučnou odpovědnost za řízení daného systému a

— povoluje jiným poskytovatelům platebních služeb účastnit se v systému a tito jiní poskytovatelé platebních služeb nemají právo vyjednávat mezi sebou vzájemné poplatky ve vztahu k platebnímu systému, přestože mohou stanovit své vlastní ceny ve vztahu k plátcům a příjemcům.

Článek 29

Zákaz poskytovat platební služby vztahující se na jiné osoby, které nejsou poskytovateli platebních služeb

Členské státy zakáží fyzickým a právnickým osobám, které nejsou ani poskytovateli platebních služeb, ani nejsou výslovně vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, poskytovat platební služby uvedené v příloze.

HLAVA III

**TRANSPARENTNOST PODMÍNEK PLATEBNÍCH SLUŽEB
A POŽADAVKY NA INFORMACE O PLATEBNÍCH SLUŽBÁCH**

KAPITOLA I

Všeobecná pravidla

Článek 30

Oblast působnosti

1. Tato hlava se použije na jednorázové platební transakce, rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené. Není-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, mohou se strany dohodnout, že se tato hlava nepoužije jako celek nebo zčásti.

2. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.

3. Touto směrnicí nejsou dotčena opatření členských států, kterými se provádí směrnice 87/102/EHS. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani jiné příslušné právní předpisy Společenství a členských států týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Společenství.

Článek 31

Ostatní ustanovení v právních předpisech Společenství

Ustanoveními této hlavy nejsou dotčeny žádné právní předpisy Společenství obsahující další požadavky týkající se předem poskytovaných informací.

Pokud se však použije rovněž směrnice 2002/65/ES, požadavky na poskytování informací stanovené v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b) uvedeného odstavce, se nahrazují články 36, 37, 41 a 42 této směrnice.

Článek 32

Poplatky za informace

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za poskytování informací podle této hlavy.

2. Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout na poplatcích za doplňující nebo častější informace, poskytované na žádost uživatele platebních služeb,

nebo za předávání informací na žádost uživatele platebních služeb jinými komunikačními prostředky, než jsou uvedeny v rámcové smlouvě.

3. V případech, kdy si poskytovatel platebních služeb může účtovat poplatky za poskytování informací v souladu s odstavcem 2, tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

Článek 33

Důkazní břemeno týkající se požadavků na informace

Členské státy mohou stanovit, že důkazní břemeno nese poskytovatel platebních služeb, který musí prokázat, že splnil požadavky na informace stanovené v této hlavě.

Článek 34

Výjimka z požadavků na informace v případě platebních prostředků pro platby malých částek a elektronických peněz

1. V případě platebních prostředků, u kterých podle rámcové smlouvy jednotlivé platební transakce nepřekračují 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, které nepřekračují nikdy částku 150 EUR:

- a) poskytne, odchýlně od článků 41, 42 a 46, poskytovatel platebních služeb plátcí pouze informace o hlavních charakteristikách dané platební služby, včetně způsobu, jakým lze platební prostředek používat, odpovědnosti, účtovaných poplatků a jiných faktických informací nutných pro informované rozhodování, jakož i údaje o tom, kde jsou snadným způsobem zpřístupněny jakékoli jiné informace a podmínky vymezené v článku 42;
- b) může být dohodnuto, že odchýlně od článku 44 poskytovatel platebních služeb není povinen navrhopvat změny podmínek rámcové smlouvy způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1;
- c) může být dohodnuto, že odchýlně od článků 47 a 48 po provedení platební transakce:
 - i) poskytovatel platebních služeb poskytne nebo zpřístupní pouze odkaz umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, její částku, jakékoli poplatky za ni nebo, v případech několika platebních transakcí téhož druhu provedených ve prospěch téhož příjemce, pouze informace o celkové částce a poplatcích za tyto platební transakce,
 - ii) poskytovatel platebních služeb není povinen poskytnout nebo zpřístupnit informace uvedené v bodu i), pokud je platební prostředek použit anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb takové informace nemůže z technického hlediska poskytnout. Poskytovatel platebních služeb však plátcí poskytne možnost ověřit částku uložených peněžních prostředků.

2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy tyto částky zvýšit až na 500 EUR.

KAPITOLA 2

Jednorázové platební transakce

Článek 35

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na jednorázové platební transakce, které nejsou upraveny rámcovou smlouvou.

2. Je-li platební příkaz k jednorázové platební transakci předán platebním prostředkem upraveným rámcovou smlouvou, není poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout ani zpřístupnit informace, které již byly uživateli platebních služeb předány na základě rámcové smlouvy s jiným poskytovatelem platebních služeb nebo které mu budou předány podle uvedené rámcové smlouvy.

Článek 36

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby před tím, než je uživatel platebních služeb vázán jakoukoli smlouvou nebo nabídkou upravující jednorázovou platební službu, poskytovatel platebních služeb zpřístupnil uživateli platebních služeb snadno přístupným způsobem informace a podmínky uvedené v článku 37. Na žádost uživatele platebních služeb poskytne poskytovatel platebních služeb informace a podmínky na papíře nebo jiném trvanlivém médiu. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se dané strany dohodnou.

2. Byla-li smlouva o jednorázové platební službě uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po provedení platební transakce.

3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu smlouvy o jednorázové platební službě nebo návrhu platebního příkazu včetně informací a podmínek uvedených v článku 37.

Článek 37

Informace a podmínky

1. Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty nebo zpřístupněny tyto informace a podmínky:

a) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;

b) maximální lhůta pro provedení platební služby, která má být poskytnuta;

c) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb zaplatit svému poskytovateli platebních služeb a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis částek jakýchkoli poplatků;

d) tam, kde to připadá v úvahu, skutečný nebo referenční směnný kurz, který bude při platební transakci použit.

2. Tam, kde to připadá v úvahu, musí být veškeré další relevantní informace a podmínky uvedené v článku 42 uživateli platebních služeb zpřístupněny snadno přístupným způsobem.

Článek 38

Informace pro plátce po přijetí platebního příkazu

Okamžitě po přijetí platebního příkazu poskytne nebo zpřístupní poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 36 odst. 1 plátcí tyto informace:

a) odkaz umožňující plátcí identifikovat platební transakci a tam, kde je to vhodné, údaje týkající se příjemce;

b) částku platební transakce v měně použité v platebním příkazu;

c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má plátce zaplatit, a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis částek těchto poplatků;

d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce nebo odkaz na něj, jestliže je odlišný od kurzu stanoveného podle čl. 37 odst. 1 písm. d), a částku platební transakce po této směně měny a

e) datum přijetí platebního příkazu.

Článek 39

Informace pro příjemce po provedení transakce

Okamžitě po provedení platební transakce poskytne nebo zpřístupní poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 36 odst. 1 danému příjemci tyto informace:

a) odkaz umožňující příjemci identifikovat platební transakci a tam, kde je to vhodné, plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;

b) částku platební transakce v měně, v níž jsou peněžní prostředky k dispozici příjemci;

- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má příjemce zaplatit, a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis částek těchto poplatků;
 - d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto směnou měny a
 - e) den valuty částky připsané na účet.
- b) údaje o příslušných orgánech dohledu a o rejstříku stanoveném v článku 13 nebo o jakémkoli jiném veřejném rejstříku obsahujícím povolení udělená poskytovateli platebních služeb a registrační číslo, nebo rovnocenný prostředek identifikace v daném rejstříku;
- 2) týkající se použití platební služby:

KAPITOLA 3

Rámcové smlouvy

Článek 40

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na platební transakce upravené rámcovou smlouvou.

Článek 41

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby včas před tím, než je uživatel platebních služeb vázán jakoukoli rámcovou smlouvou nebo nabídkou, poskytovatel platebních služeb poskytnul uživateli platebních služeb na papíře nebo jiném trvanlivém médiu informace a podmínky uvedené v článku 42. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

2. Jestliže byla rámcová smlouva uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.

3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu rámcové smlouvy včetně informací a podmínek uvedených v článku 42.

Článek 42

Informace a podmínky

Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty tyto informace a podmínky:

- 1) týkající se poskytovatele platebních služeb:
- a) název poskytovatele platebních služeb, adresa jeho ústředí a tam, kde to připadá v úvahu, adresa jeho zástupce nebo pobočky usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, a jakákoli jiná adresa, včetně adresy elektronické pošty, důležitá pro komunikaci s poskytovatelem platebních služeb a
- 2) týkající se použití platební služby:
- a) popis hlavních vlastností platební služby, která má být poskytnuta;
 - b) uvedení údajů nebo jedinečného identifikátoru, které musí uživatel platební služby poskytnout, aby platební příkaz mohl být náležitě proveden;
 - c) forma a postup předání souhlasu s provedením platební transakce a zrušení takového souhlasu podle článků 54 a 66;
 - d) odkaz na okamžik přijetí platebního příkazu podle definice v článku 64 a případná omezující lhůta stanovená poskytovatelem platebních služeb;
 - e) maximální lhůta pro provedení platební služby, která má být poskytnuta, a
 - f) zda existuje možnost dohodnout výdajové limity pro použití platebního prostředku podle čl. 55 odst. 1;
- 3) týkající se poplatků, úroků a směnných kurzů:
- a) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb svému poskytovateli platebních služeb zaplatit, a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis částek jakýchkoli poplatků;
 - b) tam, kde to připadá v úvahu, úrokové sazby a směnné kurzy, které mají být použity, nebo v případě použití referenční úrokové sazby a referenčního směnného kurzu způsob výpočtu skutečného úroku a příslušný den a index nebo základ pro určení takové referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu, a
 - c) bylo-li tak dohodnuto, okamžité uplatnění změn referenční úrokové sazby nebo směnného kurzu a požadavky na informace související se změnami podle čl. 44 odst. 2;
- 4) týkající se komunikace:
- a) tam, kde to připadá v úvahu, komunikační prostředky, včetně technických požadavků na vybavení uživatele platebních služeb, na nichž se strany dohodly pro účely předávání informací nebo oznámení podle této směrnice;

- b) způsob a frekvence poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice;
- c) jazyk nebo jazyky, v nichž se uzavírá rámcová smlouva a v nichž probíhá komunikace v rámci tohoto smluvního vztahu, a
- d) právo uživatele platebních služeb obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy a informace a podmínky podle článku 43;

7) týkající se opravných prostředků:

- a) jakákoli smluvní doložka o právu, kterým se řídí rámcová smlouva, nebo o příslušném soudu a
- b) mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednání nápravy, které má uživatel platebních služeb k dispozici podle článků 80 až 83.

5) týkající se ochranných a nápravných opatření:

Článek 43

Dostupnost informací a podmínek rámcové smlouvy

Kdykoliv v průběhu smluvního vztahu má uživatel platebních služeb právo na vlastní žádost obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy, jakož i informace a podmínky uvedené v článku 42, a to na papíře nebo jiném trvanlivém médiu.

- a) tam, kde to připadá v úvahu, popis opatření, která musí uživatel platebních služeb přijmout za účelem zabezpečení platebního prostředku, a způsob, jakým je třeba uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 56 odst. 1 písm. b);
- b) bylo-li tak dohodnuto, podmínky, za nichž si poskytovatel platebních služeb vyhraduje právo zablokovat platební prostředek v souladu s článkem 55;

Článek 44

Změny podmínek rámcové smlouvy

1. Veškeré změny rámcové smlouvy, jakož i informací a podmínek uvedených v článku 42 navrhne poskytovatel platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1, a to nejpozději dva měsíce před navrhovaným dnem účinnosti těchto změn.

Tam, kde to připadá v úvahu podle čl. 42 bodu 6 písm. a), informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb o tom, že změny podmínek se považují za přijaté uživatelem platebních služeb, pokud uživatel poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá. V tomto případě musí poskytovatel platebních služeb též uvést, že uživatel platebních služeb má přede dnem navrhované účinnosti změn právo vypovědět rámcovou smlouvu s okamžitou účinností a bez poplatků.

2. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů mohou být použity okamžitě a bez oznámení, za předpokladu, že toto právo bylo dohodnuto v rámcové smlouvě a že změny jsou založeny na referenčních úrokových sazbách nebo směnných kurzech dohodnutých podle čl. 42 bodu 3 písm. b) a c). Uživatel platebních služeb musí být o jakékoli změně úrokové sazby informován při nejbližší příležitosti způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1, pokud se strany nedohodly na zvláštní frekvenci nebo způsobu poskytování nebo zpřístupňování informací. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů, které jsou pro uživatele platebních služeb příznivější, však mohou být uplatněny bez oznámení.

3. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů používaných při platebních transakcích se provádějí a počítají neutrálním způsobem, který nediskriminuje uživatele platebních služeb.

- c) odpovědnost plátce podle článku 61, včetně informací o příslušné částce;
 - d) způsob, jakým musí uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb oznámit jakoukoli neautorizovanou nebo nesprávně provedenou platební transakci podle článku 58, a lhůta, v jaké tak musí učinit, jakož i odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce podle článku 60;
 - e) odpovědnost poskytovatele platebních služeb za provedení platebních transakcí podle článku 75 a
 - f) podmínky pro vrácení peněžních prostředků podle článků 62 a 63;
- 6) týkající se změn a vypovězení rámcové smlouvy:
- a) bylo-li tak dohodnuto, informace o tom, že změny podmínek podle článku 44 se považují za přijaté uživatelem platebních služeb, pokud uživatel poskytovateli platebních služeb přede dnem jejich navrhovaného dne účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá;
 - b) doba trvání smlouvy a
 - c) právo uživatele platebních služeb vypovědět rámcovou smlouvu a všechna ujednání týkající se vypovězení podle čl. 44 odst. 1 a článku 45;

Článek 45

Vypovězení smlouvy

1. Uživatel platebních služeb může rámcovou smlouvu kdykoliv vypovědět, pokud se strany nedohodly na výpovědní lhůtě. Tato lhůta nesmí překročit jeden měsíc.
2. Vypovězení rámcové smlouvy, která byla uzavřena na dobu delší než 12 měsíců nebo na dobu neurčitou, nepodléhá po uplynutí 12 měsíců žádným poplatkům na straně uživatele platebních služeb. Ve všech ostatních případech jsou poplatky za vypovězení přiměřené a odpovídají nákladům.
3. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, poskytovatel platebních služeb může rámcovou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou vypovědět s nejméně dvouměsíční výpovědní lhůtou způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1.
4. U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, platí uživatel platebních služeb pouze jejich poměrnou část za dobu do okamžiku vypovězení smlouvy. Pokud se poplatky platí předem, bude jejich poměrná část vrácena.
5. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní a správní předpisy členských států upravující práva stran prohlásit rámcovou smlouvu za nevymahatelnou nebo od počátku neplatnou.
6. Členské státy mohou přijmout ustanovení, která jsou pro uživatele platebních služeb příznivější.

Článek 46

Informace před provedením jednotlivých platebních transakcí

V případě jednotlivé platební transakce podle rámcové smlouvy z podnětu plátce poskytovatel platebních služeb u této konkrétní platební transakce na žádost plátce poskytne jasné informace o maximální lhůtě pro provedení a o poplatcích, které musí plátce zaplatit, a tam, kde to připadá v úvahu, rozpis částek jakýchkoli poplatků.

Článek 47

Informace pro plátce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po odepsání částky jednotlivé platební transakce z účtu plátce nebo po obdržení platebního příkazu v případě, že plátce nevyužívá platební účet, poskytne poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1 danému plátcovi bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) odkaz umožňující plátcovi identifikovat každou platební transakci a tam, kde je to vhodné, údaje týkající se příjemce;

- b) částku platební transakce v měně, v jaké byla odepsána z platebního účtu plátce, nebo v měně použité pro platební příkaz;
 - c) částku veškerých poplatků za platební transakci a tam, kde to připadá v úvahu, jejich rozpis, nebo úrok, který má plátce zaplatit;
 - d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce a částku platební transakce po této směně měny a
 - e) den valuty částky odepsané z účtu nebo datum přijetí platebního příkazu.
2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který plátcovi umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.
 3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatel platebních služeb jednou měsíčně poskytoval informace na papíře bezplatně.

Článek 48

Informace pro příjemce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po provedení jednotlivé platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 41 odst. 1 danému příjemci bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) odkaz umožňující příjemci identifikovat platební transakci a tam, kde je to vhodné, plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
 - b) částku platební transakce v měně, v níž je částka připsána na platební účet příjemce;
 - c) částku veškerých poplatků za platební transakci a tam, kde to připadá v úvahu, jejich rozpis nebo úrok, který má příjemce zaplatit;
 - d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto směnou měny a
 - e) den valuty částky připsané na účet.
2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který příjemci umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.

3. Členské státy však mohou vyžadovat, aby poskytovatel platebních služeb jednou měsíčně poskytoval informace na papíře bezplatně.

KAPITOLA 4

Společná ustanovení

Článek 49

Měna transakce a směna měny

1. Platby se uskutečňují v měně, na které se strany dohodnou.
2. Je-li služba směny měny nabídnuta před zahájením platební transakce a je-li tato služba směny měny nabídnuta v místě prodeje nebo příjemcem, strana nabízející plátcí danou službu směny měny sdělí plátcí veškeré poplatky stejně jako směnný kurz, který bude při směně u platební transakce použit.

Plátce musí se službou směny měny na tomto základě souhlasit.

Článek 50

Informace o dalších poplatcích nebo slevách

1. Pokud za použití určitého platebního prostředku příjemce požaduje poplatek nebo nabízí slevu, příjemce musí plátce o těchto skutečnostech informovat před zahájením platební transakce.
2. Pokud za použití určitého platebního prostředku poskytovatel platebních služeb nebo třetí osoba požadují poplatek, poskytovatel platebních služeb musí uživatele platebních služeb o těchto skutečnostech informovat před zahájením platební transakce.

HLAVA IV

PRÁVA A POVINNOSTI V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM A UŽÍVÁNÍM PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Společná ustanovení

Článek 51

Oblast působnosti

1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se strany dohodnout, že čl. 52 odst. 1, čl. 54 odst. 2 druhý pododstavec a články 59, 61, 62, 63, 66 a 75 se zcela nebo zčásti nepoužijí. Strany se rovněž mohou dohodnout na odlišné lhůtě, než stanoví článek 58.
2. Členské státy mohou stanovit, že článek 83 se nepoužije, pokud uživatel platebních služeb není spotřebitelem.
3. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.

4. Touto směrnicí nejsou dotčena opatření členských států, kterými se provádí směrnice 87/102/EHS. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani jiné příslušné právní předpisy Společenství a členských států týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Společenství.

Článek 52

Poplatky

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za plnění svých informačních povinností ani za nápravná a preventivní opatření podle této hlavy, není-li v čl. 65 odst. 1, čl. 66 odst. 5 a čl. 74 odst. 2 stanoveno jinak. Tyto poplatky musí být dohodnuty mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

2. Nezahrnuje-li platební transakce směnu měny, členské státy požadují, aby příjemce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb a plátce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb.

3. Poskytovatel platebních služeb nesmí příjemci bránit v tom, aby od plátce požadoval poplatek nebo aby plátcí nabídl slevu za použití daného platebního prostředku. Členské státy však mohou zakázat nebo omezit právo požadovat poplatky s přihlédnutím k nutnosti povzbuzovat hospodářskou soutěž a podporovat používání účinných platebních prostředků.

Článek 53

Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek a elektronické peníze

1. V případě platebních prostředků, u kterých podle rámcové smlouvy jednotlivé platební transakce nepřekračují 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky nepřekračující nikdy částku 150 EUR, se mohou poskytovatelé platebních služeb se svými uživateli platebních služeb dohodnout, že:

- a) ustanovení čl. 56 odst. 1 písm. b), čl. 57 odst. 1 písm. c) a d), jakož i čl. 61 odst. 4 a 5 se nepoužijí, pokud platební nástroj neumožňuje jeho zablokování nebo zabránění jeho dalšího použití;
- b) články 59, 60, a čl. 61 odst. 1 a 2 se nepoužijí, pokud se platební prostředek používá anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb není z jiných důvodů, které jsou dané povahou platebního prostředku, schopen prokazovat, zda platební transakce byla autorizována;
- c) odchýlně od čl. 65 odst. 1 není od poskytovatele platebních služeb požadováno, aby uživateli platebních služeb oznámil zamítnutí platebního příkazu, pokud je neprovedení služby zřejmé ze souvislostí;

- d) odchylně od článku 66 nemůže plátce odvolat platební příkaz po předání platebního příkazu nebo poté, co dal svůj souhlas s provedením platební transakce příjemci;
- e) odchylně od článků 69 a 70 se použijí jiné lhůty pro provedení.

2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.

3. Články 60 a 61 se použijí rovněž na elektronické peníze ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice 2000/46/ES, s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb plátce není schopen zmrazit platební účet nebo zablokovat platební prostředek. Členské státy mohou tuto výjimku omezit na platební účty nebo platební prostředky určité hodnoty.

KAPITOLA 2

Autorizace platebních transakcí

Článek 54

Souhlas a odvolání souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovala za autorizovanou pouze v případě, že plátce dal souhlas s provedením platební transakce. Platební transakce může být plátcem autorizována před provedením platební transakce, nebo pokud se tak plátce a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou, až následně po jejím provedení.

2. Souhlas s provedením platební transakce nebo řady platebních transakcí se dává ve formě dohodnuté mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb.

Pokud takový souhlas schází, platební transakce se považuje za neautorizovanou.

3. Plátce může svůj souhlas odvolat kdykoli, avšak nejpozději do okamžiku neodvolatelnosti podle článku 66. Souhlas s provedením řady platebních transakcí může být odvolán s tím účinkem, že každá budoucí platební transakce bude považována za neautorizovanou.

4. Plátce a jeho poskytovatel platebních služeb se dohodnou na postupu, jakým se dává souhlas s provedením platební transakce.

Článek 55

Limity pro používání platebního prostředku

1. V případech, kdy je pro účely dání souhlasu použit specifický platební nástroj, se plátce a poskytovatel platebních služeb mohou dohodnout na výdajových limitech pro platební transakce provedené tímto platebním prostředkem.

2. Bylo-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat

platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů souvisejících s bezpečností platebního prostředku, podezřením na neautorizované nebo podvodné použití platebního prostředku nebo, v případě platebního prostředku s úvěrovým rámcem, se značným zvýšením rizika, že plátce možná nebude schopen splnit svůj platební závazek.

3. Poskytovatel platebních služeb v takových případech informuje plátce dohodnutým způsobem o zablokování platebního prostředku a jeho důvodech, a to pokud možno před zablokováním platebního prostředku a nejpozději okamžitě po zablokování, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je to zakázáno jinými příslušnými právními předpisy Společenství nebo vnitrostátními právními předpisy.

4. Jakmile důvody pro zablokování platebního prostředku pominou, poskytovatel platebních služeb platební prostředek odblokuje nebo ho nahradí novým platebním prostředkem.

Článek 56

Povinnosti uživatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Uživatel platebních služeb, který je oprávněn používat platební nástroj, má tyto povinnosti:

- a) používat platební prostředek v souladu s podmínkami, které upravují vydávání a používání daného platebního prostředku, a
- b) oznámit poskytovateli platebních služeb nebo subjektu jím určenému ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku nebo jeho neautorizované použití, a to neprodleně po zjištění této skutečnosti.

2. Pro účely odstavce 1 písm. a) učiní uživatel platebních služeb, jakmile obdrží platební prostředek, zejména veškerá přiměřená opatření na ochranu jeho osobních bezpečnostních prvků.

Článek 57

Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Poskytovatel platebních služeb vydávající platební prostředek má tyto povinnosti:

- a) zajistit, aby osobní bezpečnostní prvky platebního prostředku nebyly přístupné nikomu jinému než uživateli platebních služeb oprávněnému používat daný platební prostředek; tím nejsou dotčeny povinnosti uživatele platebních služeb podle článku 56;
- b) zdržet se zaslání nevyžádaných platebních prostředků, s výjimkou případů, kdy je potřeba vyměnit platební prostředek daný uživateli platebních služeb již dříve;

- c) zajistit dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platebních služeb kdykoli učinit oznámení podle čl. 56 odst. 1 písm. b) nebo požádat o odblokování podle čl. 55 odst. 4; na žádost poskytne poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb prostředky, kterými může po dobu 18 měsíců po oznámení prokázat, že takové oznámení učinil, a
- d) zabránit veškerému použití platebního prostředku, jakmile bylo podáno oznámení podle čl. 56 odst. 1 písm. b).

2. Poskytovatel platebních služeb nese riziko spojené se zasláním platebního prostředku plátcí nebo se zasláním jakýchkoli osobnostních bezpečnostních prvků tohoto prostředku.

Článek 58

Oznámení o neautorizovaných nebo nesprávně provedených transakcích

Uživatel platebních služeb získá od poskytovatele platebních služeb nápravu pouze v případě, že svému poskytovateli platebních služeb neprodleně po zjištění a nejpozději do třinácti měsíců ode dne odepsání částky z účtu oznámí všechny neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce vedoucí ke vzniku nároku, včetně nároku podle článku 75; to neplatí v případě, kdy poskytovatel platebních služeb, kde to připadalo v úvahu, neposkytl nebo nezpřístupnil informace o dané platební transakci v souladu s hlavou III.

Článek 59

Důkaz o ověření a provedení platebních transakcí

1. Členské státy vyžadují, aby v případě, že uživatel platebních služeb popírá, že provedenou platební transakci autorizoval, nebo tvrdí, že platební transakce nebyla provedena správně, musel jeho poskytovatel platebních služeb poskytnout důkaz, že platební transakce byla ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna selháním techniky nebo jinou chybou.

2. Pokud uživatel platební služby popírá autorizaci provedené platební transakce, použití platebního prostředku zaznamenané poskytovatelem platebních služeb nemusí být samo o sobě postačující pro prokázání, zda daná platební transakce byla plátcem autorizována nebo zda se plátcem dopustil podvodu nebo zda z důvodu hrubé nedbalosti nebo úmyslně nesplnil jednu nebo více svých povinností podle článku 56.

Článek 60

Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce

1. Aniž je dotčen článek 58, členské státy zajistí, aby v případě neautorizované platební transakce poskytovatel platebních služeb plátcem okamžitě vrátil plátcí částku ve výši neautorizované

platební transakce a tam, kde to připadá v úvahu, platební účet, z něž byla částka odepsána, obnovil do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo.

2. Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb.

Článek 61

Odpovědnost plátce za neautorizované platební transakce

1. Odchylně od článku 60 nese plátcem ztrátu do výše 150 EUR plynoucí z veškerých neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku v případě, že plátcem nezajistil ochranu jeho osobních bezpečnostních prvků před zneužitím.

2. Plátcem nese ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud vznikly v důsledku jeho podvodného jednání nebo úmyslného nebo hrubě nedbalostního nesplnění jedné nebo více jeho povinností podle článku 56. V takových případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku nepoužije.

3. V případech, kdy plátcem nejednal podvodně nebo s úmyslem nesplnit své povinnosti podle článku 56, mohou členské státy snížit odpovědnost podle odstavců 1 a 2 tohoto článku s přihlédnutím zejména k povaze osobních bezpečnostních prvků platebního prostředku a k okolnostem, za nichž k jeho ztrátě, odcizení nebo zneužití došlo.

4. Plátcem nenese žádné finanční následky vyplývající z použití ztraceného, odcizeného nebo zneužitého platebního prostředku po oznámení podle čl. 56 odst. 1 písm. b), s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

5. Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytne vhodné prostředky, aby bylo možno kdykoli oznámit ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku, jak požaduje čl. 57 odst. 1 písm. c), nenese plátcem odpovědnost za finanční následky vyplývající z použití tohoto platebního prostředku, s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Článek 62

Vrácení peněžních prostředků z platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce

1. Členské státy zajistí, aby plátcem měl u svého poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, která již byla provedena, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) v okamžiku autorizace nebyla stanovena přesná částka platební transakce a

- b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou by plátcem mohl rozumně očekávat s ohledem na svůj předchozí výdajový model, podmínky své rámcové smlouvy a příslušné okolnosti případu.

Na žádost poskytovatele platebních služeb poskytne plátcem věcné skutečnosti týkající se těchto podmínek.

Vracené peněžní prostředky odpovídají částce provedené platební transakce v plné výši.

U inkasa se plátcem a jeho poskytovatel platebních služeb mohou v rámcové smlouvě dohodnout, že plátcem má na vrácení peněžních prostředků od svého poskytovatele platebních služeb nárok i v případě, že podmínky pro vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce nejsou splněny.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) prvního pododstavce však plátcem nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí se směnou měny, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. d) a čl. 42 odst. 3 písm. b).

3. V rámcové smlouvě mezi plátcem a jeho poskytovatelem platebních služeb je možné dohodnout, že plátcem nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud plátcem dal svůj souhlas s provedením platební transakce přímo svému poskytovateli platebních služeb, a pokud to připadá v úvahu, informace o budoucí platební transakci byly plátcem poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny předem splatnosti poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem.

Článek 63

Žádosti o vrácení peněžních prostředků z platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce

1. Členské státy zajistí, aby plátcem mohl požádat o vrácení peněžních prostředků autorizované platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce podle článku 62, a to ve lhůtě osmi týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky odepsány z účtu.

2. Do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti o vrácení peněžních prostředků poskytovatel platebních služeb buď vrátí peněžní prostředky z platební transakce v plné výši, nebo odůvodní odmítnutí vrácení peněžních prostředků a uvede orgány, na které se plátcem může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 80 až 83, pokud nesouhlasí s uvedeným zdůvodněním.

Právo poskytovatele platebních služeb odmítnout vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce se neuplatní v případě uvedeném v čl. 62 odst. 1 čtvrtém pododstavci.

KAPITOLA 3

Provádění platebních transakcí

Oddíl 1

Platební příkazy a převáděné částky

Článek 64

Přijetí platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby okamžikem přijetí byl okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátcem obdrží platební příkaz předaný přímo plátcem nebo nepřímo příjemcem nebo jeho prostřednictvím. Případně-li okamžik přijetí na den, který není pracovním dnem pro poskytovatele platebních služeb plátcem, má se za to, že platební příkaz byl přijat následující pracovní den. Poskytovatel platebních služeb může stanovit okamžik blízko konce pracovního dne, po jehož uplynutí se všechny přijaté platební příkazy považují za platební příkazy přijaté následující pracovní den.

2. Pokud se uživatel platebních služeb, který dal podnět k platebnímu příkazu, a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou, že provedení platebního příkazu má být zahájeno v určitý den nebo na konci určitého období nebo v den, kdy plátcem dá peněžní prostředky k dispozici svému poskytovateli platebních služeb, považuje se tento dohodnutý den za okamžik přijetí pro účely článku 69. Není-li dohodnutý den pro poskytovatele platebních služeb pracovním dnem, má se za to, že přijatý platební příkaz byl přijat následující pracovní den.

Článek 65

Odmítnutí platebního příkazu

1. Pokud poskytovatel platebních služeb odmítne provést platební příkaz, toto odmítnutí a pokud možno důvody tohoto odmítnutí a postup pro opravu jakýchkoli faktických chyb, které vedly k tomuto odmítnutí, musí být oznámeny uživateli platebních služeb, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy.

Poskytovatel platebních služeb toto oznámení zašle nebo zpřístupní dohodnutým způsobem při nejbližší možné příležitosti a v každém případě ve lhůtách podle článku 69.

Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že poskytovatel platebních služeb si za toto oznámení může účtovat poplatek, je-li odmítnutí objektivně opodstatněno.

2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v rámcové smlouvě plátcem, nesmí poskytovatel platebních služeb plátcem odmítnout provést autorizovaný platební příkaz bez ohledu na to, zda byl platební příkaz podán z podnětu plátcem nebo z podnětu či prostřednictvím příjemce, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Společenství nebo vnitrostátní právní předpisy.

3. Pro účely článků 69 a 75 se platební příkaz, jehož provedení bylo odmítnuto, nepovažuje za přijatý.

Oddíl 2

Článek 66

Neodvolatelnost platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb nemohl platební příkaz odvolat, jakmile poskytovatel platebních služeb plátce tento příkaz přijal, není-li v tomto článku stanoveno jinak.

2. V případě platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce nemůže plátce odvolat platební příkaz po předání platebního příkazu nebo poté, co dal svůj souhlas s provedením platební transakce příjemci.

3. V případě inkasa a aniž jsou dotčena práva na vrácení peněžních prostředků, však může plátce platební příkaz odvolat nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dni dohodnutému pro odepsání peněžních prostředků z účtu.

4. V případě uvedeném v čl. 64 odst. 2 může uživatel platebních služeb odvolat platební příkaz nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dohodnutému dni.

5. Po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 až 4 může být platební příkaz odvolán pouze, pokud se tak uživatel platebních služeb a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou. V případě uvedeném v odstavcích 2 a 3 se rovněž vyžaduje souhlas příjemce. Bylo-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může poskytovatel platebních služeb za odvolání účtovat poplatek.

Článek 67

Převedené částky a obdržené částky

1. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb plátce, poskytovatel platebních služeb příjemce a všichni zprostředkovatelé poskytovatelů platebních služeb převedli částku platební transakce v plné výši a zdrželi se srážení poplatků z převáděné částky.

2. Příjemce a jeho poskytovatel platebních služeb se však mohou dohodnout, že poskytovatel platebních služeb si své poplatky odečte z převáděné částky před jejím připsáním na účet příjemce. V takovém případě se v informacích poskytovaných příjemci oddělí částka platební transakce v plné výši a poplatky.

3. Pokud jsou jakékoli poplatky jiné než uvedené v odstavci 2 sraženy z převedené částky, poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce z podnětu plátce v plné výši. V případech, kdy se platební transakce uskutečňuje z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, jeho poskytovatel platebních služeb zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce v plné výši.

Lhůta pro provedení a den valuty

Článek 68

Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na:

- a) platební transakce v eurech;
- b) vnitrostátní platební transakce v měně dotyčného členského státu mimo eurozónu a
- c) platební transakce zahrnující pouze jednu směnu měny mezi eurem a měnou členského státu, který není členem eurozóny, provádí-li se požadovaná směna měny v dotyčném členském státě, který není členem eurozóny, a uskutečňuje-li přeshraniční převod v eurech v případě přeshraničních platebních transakcí.

2. Na jiné platební transakce se tento oddíl použije, pokud se uživatel platebních služeb a jeho poskytovatel platebních služeb nedohodou jinak, s výjimkou článku 73, který není dispozitivní. Pokud se však uživatel platebních služeb a jeho poskytovatel platebních služeb dohodnou na delší lhůtě, než je stanoveno v článku 69, nesmí tato lhůta pro platební transakce uvnitř Společenství překročit čtyři pracovní dny po okamžiku přijetí podle článku 64.

Článek 69

Platební transakce na platební účet

1. Členské státy od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadují, aby zajistil, že po okamžiku přijetí podle článku 64 bude částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce nejpozději do konce následujícího pracovního dne. Do 1. ledna 2012 se však plátce a jeho poskytovatel platebních služeb mohou dohodnout na lhůtě, která nepřekročí tři pracovní dny. U platebních transakcí, k nimž byl dán platební příkaz na papíře, mohou být tyto lhůty prodlouženy o další pracovní den.

2. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel platebních služeb příjemce použil den valuty a dal částku platební transakce k dispozici na platební účet příjemce k dispozici poté, co tyto peněžní prostředky obdržel podle článku 73.

3. Členské státy od poskytovatele platebních služeb příjemce vyžadují, aby platební příkaz předložený příjemcem nebo prostřednictvím příjemce předal poskytovateli platebních služeb plátce ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb tak, aby bylo možno zúčtovat inkaso v dohodnutý den splatnosti.

Článek 70

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Nemá-li příjemce u poskytovatele platebních služeb platební účet, peněžní prostředky dá k dispozici příjemci poskytovatel platebních služeb, který peněžní prostředky pro příjemce obdržel ve lhůtě uvedené v článku 69.

Článek 71

Hotovost složená na platební účet

Složí-li spotřebitel hotovost na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v měně daného platebního účtu, zajistí tento poskytovatel platebních služeb, aby částka byla dána k dispozici s dnem valuty ihned po okamžiku přijetí peněžních prostředků. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, částka bude dána k dispozici a valutována nejpozději následující pracovní den po jejich obdržení.

Článek 72

Vnitrostátní platební transakce

V případě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení než lhůty stanovené v tomto oddílu.

Článek 73

Den valuty a dostupnost peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby dnem valuty u částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději pracovní den, kdy je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

Poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby příjemce měl částku platební transakce k dispozici okamžitě poté, co je tato částka připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

2. Členské státy zajistí, aby dnem valuty u částky odepsané z platebního účtu plátce byl nejdříve okamžik, kdy je částka platební transakce odepsána z tohoto platebního účtu.

Oddíl 3

Odpovědnost

Článek 74

Nesprávné jedinečné identifikátory

1. Pokud je platební příkaz proveden v souladu s jedinečným identifikátorem, považuje se tento příkaz za správně provedený, pokud jde o příjemce uvedeného v jedinečném identifikátoru.

2. Pokud je jedinečný identifikátor, který uživatel platebních služeb uvedl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb

odpovědnost podle článku 75 za neprovedení nebo nesprávné provedení platební transakce.

Poskytovatel platebních služeb plátce však vynaloží přiměřené úsilí, aby peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, byly vráceny.

Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb za vrácení peněžních prostředků účtovat poplatek.

3. Poskytne-li uživatel platebních služeb vedle údajů uvedených v čl. 37 odst. 1 písm. a) nebo čl. 42 odst. 2 písm. b) dodatečné údaje, nese poskytovatel platebních služeb odpovědnost pouze za provedení platebních transakcí podle jedinečného identifikátoru uvedeného uživatelem platebních služeb.

Článek 75

Neprovedení nebo nesprávné provedení transakce

1. Je-li platební příkaz předložen plátcem, pak aniž jsou dotčeny články 58, čl. 74 odst. 2 a 3 a článek 78, nese jeho poskytovatel platebních služeb vůči němu odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže by mohl plátcí, a tam, kde je to podstatné, i poskytovateli platebních služeb příjemce, prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce částku platební transakce obdržel v souladu s čl. 69 odst. 1; v takovém případě nese poskytovatel platebních služeb příjemce vůči příjemci odpovědnost za správné provedení platební transakce.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce plátcí a uvede, kde to přichází v úvahu, platební účet, z něž byla částka odepsána, do stavu, v jakém byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

Pokud nese odpovědnost podle prvního pododstavce poskytovatel platebních služeb příjemce, dá částku platební transakce okamžitě k dispozici příjemci a případně připiše příslušnou částku ve prospěch platebních účtu příjemce.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, byl-li platební příkaz předložen plátcem, vyvine jeho poskytovatel platebních služeb bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na žádost okamžité úsilí k vysledování platební transakce a informuje plátce o výsledku.

2. Je-li platební příkaz předložen příjemcem nebo prostřednictvím příjemce, pak aniž jsou dotčeny články 58, čl. 74 odst. 2 a 3 a článek 78, má poskytovatel platebních služeb příjemce vůči tomuto příjemci odpovědnost za správné předání platebního příkazu poskytovateli platebních služeb plátce v souladu s čl. 69 odst. 3. Pokud nese poskytovatel platebních služeb příjemce

odpovědnost podle tohoto pododstavce, předá neprodleně dotyčný platební příkaz znovu poskytovateli platebních služeb plátce.

Aniž jsou dotčeny článek 58, čl. 74 odst. 2 a 3 a článek 78, nese poskytovatel platebních služeb příjemce navíc vůči tomuto příjemci odpovědnost za zpracování platební transakce v souladu se svými povinnostmi podle článku 73. Pokud nese odpovědnost poskytovatel platebních služeb příjemce podle tohoto pododstavce, zajistí, aby částka platební transakce byla příjemci k dispozici neprodleně poté, co byla připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, za niž poskytovatel platebních služeb příjemce nese odpovědnost podle prvního a druhého pododstavce, nese poskytovatel platebních služeb plátce odpovědnost vůči tomuto plátcí. Pokud nese poskytovatel platebních služeb plátce odpovědnost v tomto smyslu, vrátí řádně a bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce příjemci a platební účet, z něž byla položka odepsána, uvede do stavu, v jakém by byl, pokud by k nesprávně provedené platební transakci nedošlo.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, pokud byl platební příkaz předložen příjemcem nebo prostřednictvím příjemce, vyvine jeho poskytovatel platebních služeb bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na žádost okamžité úsilí k dohledání platební transakce a informuje příjemce o výsledku.

3. Kromě toho nesou poskytovatelé platebních služeb vůči svým uživatelům platebních služeb odpovědnost za veškeré poplatky, které vybírají, a veškeré úroky, které jsou vůči uživateli platebních služeb uplatňovány v důsledku neprovedení nebo nesprávného provedení platební transakce.

Článek 76

Dodatečná finanční náhrada

Jakákoli dodatečná finanční náhrada, jež není stanovena v tomto oddílu, může být stanovena v souladu s právem, které se vztahuje na smlouvu uzavřenou mezi uživatelem platebních služeb a jeho poskytovatelem platebních služeb.

Článek 77

Právo na postih

1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článku 75 přičítat jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní daný poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel prvně jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článku 75.

2. Další finanční náhrada může být stanovena dohodou mezi poskytovatelem platebních služeb nebo zprostředkovatelem a v souladu s právem, jímž se řídí smlouva, kterou spolu uzavřeli.

Článek 78

Neuplatnění odpovědnosti

Odpovědnost podle kapitol 2 a 3 se nepoužije v případech neobvyklých a nepředvídatelných okolností, nezávislých na vůli strany dovolávající se těchto okolností, jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními povinnostmi vyplývajícími z vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství.

KAPITOLA 4

Ochrana údajů

Článek 79

Ochrana údajů

Členské státy umožní zpracování osobních údajů platebními systémy a poskytovateli platebních služeb, je-li to nezbytné z důvodu předcházení platebním podvodům, jejich vyšetřování a odhalování. Zpracování těchto osobních údajů se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.

KAPITOLA 5

Mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy s cílem urovnání sporů

Oddíl 1

Postupy pro vyřizování stížností

Článek 80

Stížnosti

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám, včetně sdružení spotřebitelů, umožní podávat příslušným orgánům stížnosti ohledně údajného porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí tato směrnice, ze strany poskytovatelů platebních služeb.

2. Tam, kde je to vhodné, a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, obsahuje odpověď příslušných orgánů stěžovateli informaci o existenci mimosoudních postupů zavedených podle článku 83.

Článek 81

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla ohledně sankcí, která se použijí v případě porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice, a podniknou veškerá nezbytná opatření pro jejich uplatnění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy oznámí Komisi pravidla uvedená v odstavci 1 a příslušné orgány uvedené v článku 82 do 1. listopadu 2009 a oznámí jí neprodleně jakékoli následné změny, které se těchto předpisů týkají.

Článek 82

Příslušné orgány

1. Členské státy přijmou veškerá opatření, jež jsou nezbytná k tomu, aby postupy pro vyřizování stížností podle čl. 80 odst. 1 a sankce stanovené v čl. 81 odst. 1 byly uplatňovány orgány zmocněnými k zajišťování souladu s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů přijatých podle požadavků stanovených v tomto oddílu.

2. V případě porušení nebo podezření na porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle hlav III a IV jsou příslušnými orgány podle odstavce 1 příslušné orgány domovského členského státu poskytovatele platebních služeb, s výjimkou zástupců činných a poboček provozovaných podle práva na usazování, u nichž těmito příslušnými orgány jsou příslušné orgány hostitelského členského státu.

Oddíl 2

Mimosoudní postupy pro zjednávání nápravy

Článek 83

Mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy zajistí přiměřené a účinné mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy v rámci mimosoudního urovnání sporů mezi uživateli platebních služeb a jejich poskytovateli platebních služeb týkajících se práv a povinností, které vyplývají z této směrnice, tam, kde je to vhodné, za využití stávajících orgánů.

2. V případě přeshraničních sporů členské státy zajistí, aby tyto orgány při jejich řešení spolupracovaly.

HLAVA V

PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ A PATEBNÍ VÝBOR

Článek 84

Prováděcí opatření

Aby se zohlednil technický rozvoj a vývoj trhu v oblasti platebních služeb a zajistilo se jednotné uplatňování této směrnice, může Komise regulativním postupem s kontrolou podle čl. 85 odst. 2 přijmout prováděcí opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice a která se týkají:

a) úpravy seznamu činností uvedených v příloze v souladu s články 2 až 4 a článkem 16;

b) změny definice mikropodniku ve smyslu čl. 4 bodu 26 v souladu se změnou doporučení 2003/361/ES;

c) aktualizace částek uvedených v čl. 26 odst. 1 a čl. 61 odst. 1 za účelem zohlednění inflace a významného vývoje na trhu.

Článek 85

Výbor

1. Komisi je nápomocen Platební výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 86

Úplná harmonizace

1. Pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, nesmí členské státy zachovávat ani zavádět jiná ustanovení než ustanovení této směrnice; tím nejsou dotčeny čl. 30 odst. 2, článek 33, čl. 34 odst. 2, čl. 45 odst. 6, čl. 47 odst. 3, čl. 48 odst. 3, čl. 51 odst. 2, čl. 52 odst. 3, čl. 53 odst. 2, čl. 61 odst. 3 a články 72 a 88.

2. Pokud členský stát využije kteroukoli z možností uvedených v odstavci 1, informuje o tom, jakož i o jakýchkoli následných změnách Komisi. Komise zveřejní informace prostřednictvím internetových stránek nebo jiným snadno dostupným způsobem.

3. Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátního práva, kterými se provádějí ustanovení této směrnice nebo které jim odpovídají, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 87

Přezkum

Do 1. listopadu 2012 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o provádění této směrnice a o jejích dopadech, zejména pokud jde o:

— případnou nutnost rozšířit oblast působnosti této směrnice na platební transakce ve všech měnách a na platební transakce v případě, kdy se pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb nachází na území Společenství,

- uplatňování článků 6, 8 a 9 týkajících se obezřetnostních požadavků pro platební instituce, zejména pokud jde o požadavky na kapitál a požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků (účelové vázání),
- případný dopad poskytnutí úvěru platební institucí v souvislosti s platebními službami, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 3,
- případný dopad požadavků na povolení pro platební instituce na hospodářskou soutěž mezi platebními institucemi a jinými poskytovateli platebních služeb, jakož i na překážky vstupu nových poskytovatelů platebních služeb na trh,
- uplatňování článků 34 a 53 této směrnice a případnou potřebu zrevidovat oblast působnosti této směrnice ve vztahu k platebním prostředkům pro platby malých částek a elektronickým penězům a
- uplatňování a fungování článků 69 a 75 pro všechny druhy platebních prostředků,

kteřá bude tam, kde je to vhodné, doplněna návrhem na její změnu.

Článek 88

Přechodná ustanovení

1. Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství, členské státy umožní právnickým osobám, které započaly svou činnost jako platební instituce před 25. prosincem 2007 ve smyslu této směrnice, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy, aby bez povolení podle článku 10 pokračovaly ve své činnosti na území dotčeného členského státu do 30. dubna 2011. Všem takovým osobám, kterým nebylo v uvedené lhůtě uděleno povolení, se v souladu s článkem 29 zakazuje poskytovat platební služby.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se výjimka z požadavku na získání povolení podle článku 10 udělí finančním institucím, které započaly s činnostmi uvedenými v bodu 4 přílohy I směrnice 2006/48/ES a splňují podmínky čl. 24 odst. 1 prvního pododstavce písm. e) uvedené směrnice v souladu s vnitrostátními právními předpisy před 25. prosincem 2007. Dotyčné finanční instituce však příslušným orgánům domovského členského státu tyto činnosti oznámí do 25. prosince 2007. Toto oznámení musí dále obsahovat informace prokazující, že finanční instituce splňují požadavky čl. 5 písm. a), d), g) až i), k) a l). Jsou-li příslušné orgány přesvědčeny, že tyto požadavky jsou splněny, budou dotyčné finanční instituce zapsány do rejstříku podle článku 13 této směrnice. Členské státy mohou svým příslušným orgánům povolit osvobodit tyto finanční instituce od požadavků podle článku 5 této směrnice.

3. Členské státy mohou stanovit, že právnícké osoby podle odstavce 1 automaticky získávají povolení a zapisují se do rejstříku stanoveného v článku 13, pokud příslušné orgány již mají důkaz o splnění požadavků stanovených v člácích 5 a 10. Příslušné orgány informují dotyčné subjekty před udělením povolení.

4. Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Společenství, členské státy mohou umožnit fyzickým nebo právnickým osobám, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy platnými před 25. prosincem 2007 započaly svou činnost jako platební instituce ve smyslu této směrnice a které jsou způsobilé pro výjimku podle článku 26, aby pokračovaly ve své činnosti na území dotčeného členského státu po přechodné období v délce nejvýše 3 let, aniž by jim byla poskytnuta výjimka podle článku 26 a aniž by byly zapsány do rejstříku stanoveného v článku 13. Všem takovým osobám, kterým nebude v uvedené lhůtě udělena výjimka, se v souladu s článkem 29 zakazuje poskytovat platební služby.

Článek 89

Změna směrnice 97/7/ES

Článek 8 směrnice 97/7/ES se zrušuje.

Článek 90

Změna směrnice 2002/65/ES

Směrnice 2002/65/ES se mění takto:

- 1) V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Pokud se použije rovněž směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (*), ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, s výjimkou odst. 2 písm. c) až g), odst. 3 písm. a), d) a e) a odst. 4 písm. b), se nahrazují ustanoveními článků 36, 37, 41 a 42 uvedené směrnice.

(*) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.“

2. Článek 8 se zrušuje.

Článek 91

Změny směrnice 2005/60/ES

Směrnice 2005/60/ES se mění takto:

- 1) V čl. 3 odst. 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) podnik jiný než úvěrová instituce, který provádí jednu nebo více operací uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 14 přílohy I směrnice 2006/48/ES, včetně činností směnářen.“

- 2) V článku 15 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na úvěrové a finanční instituce uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2, které se nacházejí na jeho území, umožní tento členský stát v každém případě institucím a osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí uvedenou v čl. 2 odst. 1

bodě 1 nebo 2 v jiném členském státě, s výjimkou směnárny a platebních institucí vymezených v čl. 4 bodě 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (*), které zejména poskytují platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy uvedené směrnice, včetně fyzických a právnických osob, jimž byla udělena výjimka podle článku 26 uvedené směrnice, která splňuje požadavky článků 16 a 18 této směrnice, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

2. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na směnárny uvedené v čl. 3 bodě 2 písm. a) a na platební instituce vymezené v čl. 4 bodě 4 směrnice 2007/64/ES, které zejména poskytují platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy uvedené směrnice a které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby v souladu s článkem 14 této směrnice uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí stejné kategorie v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18 této směrnice, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

(*) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.“

3) V čl. 36 odst. 1 se druhá věta zrušuje.

Článek 92

Změna směrnice 2006/48/ES

Příloha I směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1) Bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) Platební služby podle definice v čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (*)

(*) Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.“

2) Bod 5 se nahrazuje tímto:

„5) vydávání a správa jiných prostředků k provádění plateb (např. cestovních šeků a bankovních směnek), pokud tato činnost nespadá pod bod 4“.

Článek 93

Zrušení

Směrnice 97/5/ES se zrušuje s účinkem od 1. listopadu 2009.

Článek 94

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. listopadu 2009. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 95

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 96

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku 13. listopadu 2007.

Za Evropský parlament

předseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

předseda

M. LOBO ANTUNES

PŘÍLOHA

PLATEBNÍ SLUŽBY (ČL. 4 BOD 3)

1. Služby umožňující vložení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 2. Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
 3. Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
 - provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa,
 - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku,
 - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
 4. Provádění platebních transakcí, u nichž se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:
 - provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa,
 - provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku,
 - uskutečňování převodů, včetně trvalých příkazů.
 5. Vydávání nebo pořizování platebních prostředků.
 6. Poukazování peněz.
 7. Provádění platebních transakcí, kdy je souhlas plátce s provedením platební transakce dáván pomocí jakéhokoliv telekomunikačního, digitálního nebo informačně technologického zařízení a platba je provedena ve prospěch provozovatele dané telekomunikační nebo informačně technologické soustavy nebo sítě, který jedná výlučně jako zprostředkovatel mezi uživatelem platebních služeb a dodavatelem zboží nebo služeb.
-